

Středa, 18. dubna 2012

38. konstatuje, že status nejvzdálenějšího regionu v blízké době získá region Mayotte, a vyzývá Komisi, aby zvýšila svou podporu, která je nezbytná pro řádné využití fondů; připomíná v tomto ohledu rozpočtovou položku, kterou lze využít na přípravné akce určené na podporu regionu Mayotte, a nezbytnost stanovit konkrétní opatření pro tento region nebo pro kterékoli jiné území, jehož by se mohl týkat příští víceletý finanční rámec, v procesu získávání statusu nejvzdálenějšího regionu, aby tak tato území získala podporu během procesu změny v nejvzdálenější regiony;

*

* *

39. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a členským státům.

Stav lidských práv ve světě a politika Evropské unie v této oblasti

P7_TA(2012)0126

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2012 o výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě a politice Evropské unie v této oblasti, včetně dopadů na strategickou politiku EU týkající se lidských práv (2011/2185(INI))

(2013/C 258 E/02)

Evropský parlament,

- s ohledem na výroční zprávu EU o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2010 (11501/2/2011) zveřejněnou Evropskou službou pro vnější činnost dne 26. září 2011,
- s ohledem na společné sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise ze dne 12. prosince 2011 adresované Evropskému parlamentu a Radě a nazvané Lidská práva a demokracie jako priority vnější činnosti EU – na cestě k efektivnějšímu přístupu (COM(2011)0886),
- s ohledem na závěry Rady o nesnášenlivosti, diskriminaci a násilí založených na náboženském vyznání nebo přesvědčení, jež Rada pro zahraniční věci přijala na svém 3069. zasedání dne 21. února 2011 v Bruselu,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. února 2006 o doložce o lidských právech a demokracii v dohodách Evropské unie ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. února 2010 o 13. zasedání Rady OSN pro lidská práva ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. května 2010 o konferenci hodnotící Římský statut Mezinárodního trestního soudu konané v Kampale v Ugandě ⁽³⁾, na usnesení a prohlášení přijatá hodnotící konferencí v Kampale v Ugandě konané ve dnech 31. května – 11. června 2011, a na přísliby, k jejichž splnění se EU svým podpisem zavázala,
- s ohledem na své usnesení ze dne 17. listopadu 2011 o podpoře EU Mezinárodnímu trestnímu soudu: čelit problémům a překonávat potíže ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

⁽²⁾ Úř. věst. C 348 E, 21.12.2010, s. 6.

⁽³⁾ Úř. věst. C 161 E, 31.5.2011, s. 78.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0507.

Středa, 18. dubna 2012

- s ohledem na rozhodnutí Rady 2011/168/SZBP ze dne 21. března 2011 o Mezinárodním trestním soudu ⁽¹⁾ a revidovaný akční plán,
- s ohledem na Deklaraci OSN o zastáncích lidských práv, činnosti zvláštních zástupců generálního tajemníka OSN pro situaci zastánců lidských práv, pokyny EU týkající se zastánců lidských práv a na usnesení Parlamentu ze dne 17. června 2010 o politikách EU ve prospěch zastánců lidských práv ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. dubna 2011 o prioritách a základních rysech nového rámce politiky EU pro boj proti násilí páchanému na ženách ⁽³⁾,
- s ohledem na obecné zásady EU v oblasti prosazování a ochrany práv dítěte a na obecné zásady týkající se dětí a ozbrojených konfliktů a na řadu předchozích usnesení Evropského parlamentu týkajících se těchto otázek,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o sociální odpovědnosti podniků v dohodách o mezinárodním obchodu ⁽⁴⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 8. června 2011 o vnějším rozměru sociální politiky, podporování pracovních a sociálních standardů a evropské sociální odpovědnosti podniků ⁽⁵⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. července 2011 o vnějších politikách EU ve prospěch demokratizace ⁽⁶⁾,
- s ohledem na Dohodu o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsanou v Cotonou dne 23. června 2000, a její pozdější revizi z února 2005 a června 2010,
- s ohledem na veškerá svá usnesení o naléhavých případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu,
- s ohledem na Deklaraci OSN o odstranění všech forem nesnášenlivosti a diskriminace založených na náboženství či víře z roku 1981,
- s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN č. 66/167 o boji proti nesnášenlivosti, negativním stereotypům a stigmatizaci a diskriminaci osob na základě náboženství či víry a proti páčání násilí na těchto osobách a podněcování k násilí vůči nim,
- s ohledem na závěry Rady pro zahraniční věci k evropské politice sousedství přijaté dne 20. června 2011 na jejím 3101. zasedání,
- s ohledem na své usnesení ze dne 27. října 2011 o Tibetu, zejména o sebeobětování mnišek a mnichů ⁽⁷⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. května 2010 o přenesení zákonodárné pravomoci ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 76, 22.3.2011, s. 56.

⁽²⁾ Úř. věst. C 236 E, 12.8.2011, s. 69.

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0127.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 101.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0260.

⁽⁶⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0334.

⁽⁷⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0474.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 81 E, 15.3.2011, s. 6.

Středa, 18. dubna 2012

- s ohledem na prohlášení Evropského parlamentu a Rady o využívání aktů v přenesené pravomoci v budoucím víceletém finančním rámci pro období 2014–2020, jež je připojeno k legislativnímu usnesení Parlamentu ze dne 1. prosince 2011 o společném návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1934/2006, kterým se zřizuje finanční nástroj pro spolupráci s průmyslovými a jinými zeměmi a územími s vysokými příjmy, který schválil dohodovací výbor ⁽¹⁾,
- s ohledem na závěry Rady pro zahraniční věci k Evropské nadaci pro demokracii přijaté dne 1. prosince 2011 na 3130. zasedání Rady a na prohlášení o založení Evropské nadace pro demokracii, které schválil výbor COREPER dne 15. prosince 2011,
- s ohledem na články 3 a 21 Smlouvy o Evropské unii,
- s ohledem na článek 207 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na obecné zásady Evropské unie týkající se lidských práv,
- s ohledem na své usnesení ze dne 17. června 2010 o provádění nařízení Rady (ES) č. 1236/2005 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. října 2010 o Světovém dni boje proti trestu smrti ⁽³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. prosince 2010 o výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě v roce 2009 a o politice EU v této oblasti ⁽⁴⁾,
- s ohledem na Úmluvu o předcházení násilí páchanému na ženách a domácím násilí a boji proti němu, kterou Výbor ministrů Rady Evropy přijal dne 7. dubna 2011,
- s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN 65/208 ze dne 21. prosince 2010 o mimosoudních, plošných a svěvolných postizích,
- s ohledem na rezoluce Valného shromáždění OSN 46/121, 47/134 a 49/179 o lidských právech a extrémní chudobě, 47/196 o zavedení Mezinárodního dne za vymýcení chudoby a 50/107 o vyhlášení Mezinárodního roku za vymýcení chudoby a vyhlášení prvního Desetiletí OSN za vymýcení chudoby,
- s ohledem na dokumenty Hospodářské a sociální rady OSN E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 a E/CN.4/1990/15 o lidských právech a extrémní chudobě, E/CN.4/1996/25 o právu na rozvoj a na rezoluci podkomise OSN pro prevenci diskriminace a ochranu menšin 1996/25 o uplatňování hospodářských, sociálních a kulturních práv,
- s ohledem na zprávu zvláštního zpravodaje OSN o extrémní chudobě a lidských právech (A/66/265), která zkoumala právní předpisy, nařízení a postupy, které omezují chování ve veřejných prostorech pro osoby, které žijí v chudobě,
- s ohledem na rezoluci Rady OSN pro lidská práva 17(13) ze dne 17. června 2011 o extrémní chudobě a lidských právech a na všechny její další příslušné rezoluce,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 13. října 2011 nazvané „Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agenda pro změnu“ (COM(2011)0637),

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0533.

⁽²⁾ Úř. věst. C 236 E, 12.8.2011, s. 107.

⁽³⁾ Úř. věst. C 371 E, 20.12.2011, s. 5.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0489.

Středa, 18. dubna 2012

- s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325, 1820, 1888, 1889 a 1960 o ženách, míru a bezpečnosti,
- s ohledem na usnesení Valného shromáždění OSN č. 65/276 ze dne 3. května 2011 o účasti Evropské unie na činnosti Organizace spojených národů,
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady předložený Komisí dne 7. prosince 2011, kterým se stanoví společná pravidla a postupy pro provádění nástrojů pro vnější činnost Unie (COM(2011)0842),
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, předložený Komisí dne 7. prosince 2011, o zřízení nástroje pro financování podpory demokracie a lidských práv ve světě (COM(2011)0844),
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. prosince 2011 o přezkumu evropské politiky sousedství ⁽¹⁾,
- s ohledem na společné sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Komise adresované Evropské radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 8. března 2011 s názvem Partnerství pro demokracii a sdílenou prosperitu s jižním Středomořím (COM(2011)0200),
- s ohledem na společné sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Komise ze dne 25. května 2011 o novém přístupu k sousedství, jež prochází změnami (COM(2011)0303),
- s ohledem na sdělení Evropské komise ze dne 25. října 2011 „Obnovená strategie EU pro sociální odpovědnost podniků 2011–2014“ (COM(2011)0681) a „Studii o právním rámci pro lidská práva a životní prostředí použitelném pro evropské podniky, které fungují vně Evropské unie“, kterou v říjnu 2010 vypracovala Univerzita v Edinburghu,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o lidských právech, sociálních a environmentálních normách v mezinárodních obchodních dohodách ⁽²⁾,
- s ohledem na své doporučení Radě ze dne 2. února 2012 týkající se konzistentní politiky uplatňované vůči režimům, proti nimž EU zavedla omezující opatření, pokud vůdci těchto režimů sledují v EU své osobní a komerční zájmy ⁽³⁾,
- s ohledem na zprávu zvláštního zpravodaje OSN pro podporu a ochranu svobody přesvědčení a projevu ze dne 16. května 2011 (A/HRC/17/27), která zdůrazňuje použitelnost mezinárodních norem upravujících lidská práva a standardů týkajících se práva na svobodu přesvědčení a projevu na oblast internetu jako komunikačního média,
- s ohledem na výroční zprávu zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN pro otázky násilí páchaného na dětech ze dne 13. ledna 2012, která potvrzuje normativní základ lidských práv v oblasti ochrany dětí před násilím a požaduje všeobecnou ratifikaci Opčního protokolu k Úmluvě o právech dítěte a uzákonění vnitrostátní legislativy zakazující veškeré formy násilí páchaného na dětech,
- s ohledem na své usnesení ze dne 11. května 2011 o rozvoji společné bezpečnostní a obranné politiky po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0576.

⁽²⁾ Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 31.

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2012)0018.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0228.

Středa, 18. dubna 2012

- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv a veškeré příslušné mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv,
 - s ohledem na Chartu OSN,
 - s ohledem na veškeré úmluvy OSN o lidských právech a opční protokoly k těmto úmluvám ⁽¹⁾,
 - s ohledem na Úmluvu OSN o právech původního obyvatelstva,
 - s ohledem na Evropskou úmluvu o lidských právech a probíhající jednání o přistoupení EU k této úmluvě,
 - s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,
 - s ohledem na článek 48 a čl. 119 odst. 2 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a na stanoviska Výboru pro rozvoj a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0086/2012),
- A. vzhledem k tomu, že zakládající smlouvy Unii ukládají, aby její vnější akce spočívaly na zásadách demokracie, právního státu, univerzality a nedělitelnosti lidských práv a základních svobod, úcty k lidské důstojnosti a právům menšin, na zásadách rovnosti a solidarity a na dodržování zásad Charty Organizace spojených národů a mezinárodního práva;
- B. vzhledem k tomu, že spravedlnost a právní stát jsou pilíři udržitelného míru, protože zaručují lidská práva a základní svobody; vzhledem k tomu, že Římský statut Mezinárodního trestního soudu rozhodujícím způsobem přispívá k podpoře lidských práv, k mezinárodnímu právu a boji proti beztrestnosti;
- C. vzhledem k tomu, že nejlepší záruka lidských práv, základních svobod, tolerance a rovnosti jsou demokracie, právní stát, spravedlnost a odpovědnost;
- D. vzhledem k tomu, že svoboda myšlení, svědomí a náboženského vyznání je hlavní prioritou Evropské unie a tato skutečnost by se měla patřičně odrazit ve vnější činnosti EU;
- E. vzhledem k tomu, že existuje souvislost mezi lidskými právy a rozvojem; vzhledem k tomu, že lidská práva jsou zásadní pro to, aby bylo možné splnit a udržovat rozvojové cíle tisíciletí;
- F. vzhledem k tomu, že svoboda svědomí, náboženského vyznání, přesvědčení a projevu bez rizika potrestání státními orgány tvoří klíčová univerzální práva;
- G. vzhledem k tomu, že zastánci lidských práv jsou klíčovými aktéry, pokud jde o ochranu a podporu lidských práv a upevňování demokracie;
- H. vzhledem k tomu, že nevládní organizace jsou zásadní pro rozvoj a úspěch demokratických společností a pro podporu vzájemného porozumění a tolerance;
- I. vzhledem k tomu, že svoboda náboženského vyznání nebo přesvědčení je stále více ohrožována v mnoha částech světa jak vládními, tak i společenskými omezeními, v jejichž důsledku dochází k diskriminaci, nesnášenlivosti a násilí páchanému proti jednotlivcům a náboženským komunitám, včetně představitelů náboženských menšin;

⁽¹⁾ Úmluva OSN proti mučení; Úmluva OSN o právech dítěte; Úmluva OSN o odstranění všech forem diskriminace žen; Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením; Mezinárodní úmluva o ochraně všech osob před násilným zmizením.

Středa, 18. dubna 2012

- J. vzhledem k tomu, že je třeba se poučit z minulých neúspěchů Evropské unie v rámci reorganizace její vnější činnosti, kdy v jádru jejích politik musí být zakotvena lidská práva a demokracie, a při podpoře přechodu k demokracii v zemích s autoritářskými režimy, kdy se de facto těmto režimům poskytovala podpora, a to zejména v případech, kdy obavy o stabilitu a bezpečnost oslabily politiku založenou na zásadách podpory demokracie a lidských práv; vzhledem k tomu, že tyto neúspěchy svědčí o tom, že je třeba nově vymezit stávající nástroje EU v této oblasti a zavést nové nástroje, jako je Evropská nadace pro demokracii – odborný, aktivní a jednoduše strukturovaný nástroj, který bude nákladově efektivní a umožní efektivní samostatné rozhodování a reakce nezávislé na EU, který bude připravený do hloubky využívat místní znalosti a náhledy na místní situaci v zemích dopadu, a to prostřednictvím přímé spolupráce s místními partnery a partnerskými programy mezi evropskými a místními partnery, kdy bude možné využívat prostředky EU, členských států i další zdroje, a to přímo nebo prostřednictvím přerozdělování grantových prostředků, způsobem, který je vzájemně bezpečný, včetně možnosti nástroj případně odmítnout, na podporu postavení občanské společnosti v oblasti demokratické opozice a politických aktérů, kteří v nedemokratických zemích či v zemích, v nichž probíhá přechod k demokracii, usilují o demokratické změny;
- K. vzhledem k tomu, že svobodné a spravedlivé volby představují pouze první krok na cestě k demokracii, která je dlouhodobým procesem založeným na dodržování lidských práv, respektování právního státu a řádné správy věcí veřejných;
- L. vzhledem k tomu, že vymáhání ustanovení o lidských právech a stanovení podmínky dodržování lidských práv v dohodách o partnerství mezi EU a třetími zeměmi, které jsou spojeny s využíváním rozvojové pomoci EU, je stále neuspokojivé;
- M. vzhledem k tomu, že v roce 2010 uplynulo deset let od rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) o ženách, míru a bezpečnosti; vzhledem k tomu, že je však potřebné další úsilí pro její provádění v EU a po celém světě;
- N. vzhledem k tomu, že různé členské státy EU mohou předat jedinečné zkušenosti z vlastní minulosti, kdy samy překonaly autoritářské režimy, a vzhledem k tomu, že je nutné lépe využívat těchto zkušeností s přechodem ve vztazích Unie s partnerskými zeměmi při posilování demokracie a lidských práv;
- O. vzhledem k tomu, že výroční zpráva EU o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2010 poskytuje celkový přehled o politice EU v této oblasti,
- P. vzhledem k tomu, že cílem tohoto usnesení je prověřit, zhodnotit a popřípadě konstruktivně kritizovat činnosti Komise, Rady, vysoké představitelky a Evropské služby pro vnější činnost v oblasti lidských práv a obecné činnosti Parlamentu s cílem prověřit opatření EU a poskytnout vstupní data pro přezkum politiky Unie v této záležitosti,

Obecná ustanovení

1. zdůrazňuje, že má-li Evropská unie (EU) být důvěryhodným aktérem ve vnějších vztazích, musí jednat důsledně, v souladu se Smlouvou a povinnostmi vyplývajícími z *acquis* a předejít používání „dvojitého metru“ pro politiku v oblasti lidských práv a ostatní vnější politiky, pro vnitřní a vnější politiku a ve svých vztazích se třetími zeměmi, přičemž by měla spojit tento přístup s úkolem rozvoje strategických dokumentů pro jednotlivé země v oblasti lidských práv a prováděním akčních plánů, které se musí vztahovat rovněž na demokracii, zohledňovat specifickou každé země, co se týče dopadu, a plně využívat příslušné nástroje EU;

Středa, 18. dubna 2012

2. zdůrazňuje, že musí být přijata vhodná opatření k zajištění toho, aby nebyly oslabeny občanská práva a základní svobody nebo omezena jejich síla v dobách hospodářské krize;

3. zdůrazňuje také, že politiky Unie by měly být nejen důsledné a příkladné v rámci EU, ale také soudržné se základními hodnotami a zásadami a být s nimi v souladu, aby v celosvětovém měřítku maximalizovaly důvěryhodnost EU a účinnost jejích politik v oblasti lidských práv; trvá na tom, aby bylo jednoznačně uvedeno, že budou provedena doporučení navržená v roce 2007 ve zprávě pana Favy o převozu a nezákonném zadržování vězňů, a vítá iniciativu k vypracování zprávy Parlamentu o následných opatřeních; vyjadřuje politování nad tím, že i přes výslovnou výzvu ze strany Parlamentu ve výše uvedené zprávě mnoho členských států EU neřeší plně a otevřeně svou spoluúčasť na celosvětovém porušování lidských práv, k němuž došlo v souvislosti s programem USA o navrácení a utajeném zadržování vězňů a se souvisejícím porušováním lidských práv v jednotlivých státech; domnívá se, že tato situace velmi vážně podkopává podporu poskytovanou EU lidským právům ve světě a její snahu být morální autoritou; vyzývá orgány EU, aby dále vyvíjely tlak na členské státy s cílem dosáhnout jejich plného a otevřeného vyšetření; zdůrazňuje význam pokračování prací na odpovědnosti ve vztahu k utajenému zadržování v souvislosti s bojem proti terorismu;

4. připomíná, že hospodářská a sociální práva tvoří nedílnou součást lidských práv již od přijetí Všeobecné deklarace lidských práv v roce 1948; je proto přesvědčen, že EU musí pomoci zavést tato práva v méně vyspělých a rozvojových zemích, s nimiž podepisuje mezinárodní dohody, včetně dohod o obchodu;

5. věří, že přepracované znění směrnic o azylu by mělo předejít přetrvávajícím obavám ohledně porušování lidských práv, jakož i tvrzením o používání „dvojího metru“ ze strany členských států EU v této oblasti; zastává názor, že by členské státy měly poskytnout srovnávací tabulky pro důležitá ustanovení těchto směrnic, aby bylo možné provést řádnou kontrolu jejich provádění; zdůrazňuje, že obtížný úkol, kterým je vytváření společné politiky, je příležitostí stavět na osvědčených postupech; vyzdvihuje úlohu, kterou má hrát Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO); trvá na tom, že členské státy EU hrají důležitou úlohu v přesídlení uprchlíků, a znovu opakuje svůj požadavek na vytvoření skutečně společného programu EU pro přesídlení uprchlíků;

6. vyzývá Spojené státy, aby dostály svému slibu uzavřít vazební zařízení v zátocě Guantánamo; naléhavě žádá členské státy EU, aby zintenzivnily úsilí o přesídlení mimoevropských vězňů propuštěných z Guantánama, kteří nemohou být navráceni do svých vlastí, jelikož jim hrozí smrt, mučení nebo kruté a nelidské zacházení;

7. žádá, aby EU, členské státy a Komise neprodleně přijaly nezbytná opatření pro zajištění záchranu přistěhovalců na moři, kteří usilují o vstup na území EU, a zabezpečily koordinaci a spolupráci mezi členskými státy a příslušnými orgány, aby se předešlo utonutí a úmrtí stovek žen, dětí a mužů;

8. vybízí k jednáním o přistoupení EU k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv;

9. vítá rozvoj strategických dokumentů pro jednotlivé země v oblasti lidských práv a zdůrazňuje, že by se měly vztahovat rovněž na demokratizaci; vybízí k jejich rychlému uplatňování prostřednictvím akčních plánů, které by měly doplňovat tyto strategie a které by měly vycházet z širokého procesu konzultací s místními a s mezinárodními organizacemi občanské společnosti, analýzy stavu a potřeb v každé zemi a plně využívat příslušné nástroje EU; trvá na tom, že je nezbytné používat tyto strategické dokumenty pro jednotlivé země jako referenční dokumenty, které budou začleňovány do všech politik a relevantních vnějších finančních nástrojů; znovu připomíná svůj požadavek, aby strategické dokumenty pro jednotlivé země byly k dispozici Parlamentu; zdůrazňuje, že je nezbytná důslednost a vyvarování se „dvojího metru“;

Středa, 18. dubna 2012

10. podtrhuje, že při ochraně a podpoře demokracie a lidských práv hraje klíčovou úlohu občanská společnost; požaduje, aby v rámci delegací EU, které se budou sestavovat, byly jmenovány kontaktní osoby pro styk s občanskou společností a zastánci lidských práv; zdůrazňuje, že kontakty EU s občanskou společností by měly být vystavěny na skutečném partnerství, které bude zahrnovat i systematický, dobře načasovaný a pravidelně konaný dialog na rovnocenném základě a při kterém musí být zajištěna aktivní účast aktérů občanské společnosti v procesu řádné správy věcí veřejných; že je třeba řádně využívat informace v tomto ohledu shromážděné a nutná je rovněž jejich ochrana politikami EU, zejména prostřednictvím ustanovení o demokracii a lidských právech; zdůrazňuje, že se musí zlepšit sdílení informací mezi různými aktéry činnými v oblasti obrany lidských práv po celém světě, aby se jim umožnilo lépe porozumět příslušným činnostem a přijatým opatřením, zejména specifickým případům, ale i vzniklým obtížím; v této souvislosti zdůrazňuje, že by měl být vytvořen mechanismus monitorování občanské společnosti s cílem zajistit její systematickou účast v provádění dohod a programů; současně vítá iniciativy, jako je Fórum občanské společnosti Východního partnerství, a vybízí orgány EU, aby více zohlednily doporučení a deklarace vytvořené během Fóra občanské společnosti Východního partnerství v roce 2009 v Bruselu, v roce 2010 v Berlíně a v roce 2011 v Poznani;

11. vyjadřuje politování nad tím, že některé partnerské země EU zahajují zpolitizovaná a zfalšovaná soudní řízení proti osobám, čímž porušují lidská práva a základní normy právního státu; je hluboce znepokojen tím, že navzdory mezinárodním výzvám nejsou v těchto třetích zemích přijímána žádná opatření s cílem zajistit a respektovat práva osob, které jsou odsouzeny v politicky motivovaných procesech;

12. zdůrazňuje, že usnadnění přímé účasti občanů v politickém životě prostřednictvím jejich přímého zapojení v politických stranách na vnitrostátní a evropské úrovni je základním právem na vyjádření názoru a demokratickým právem;

13. naléhavě vyzývá EU k vyvíjení dalších iniciativ, efektivnějšímu začleňování otázek lidských práv a demokracie do rozvojové spolupráce a k zajištění takových rozvojových programů, které budou přispívat k plnění mezinárodních závazků partnerských zemí v oblasti lidských práv; dále žádá, aby lidská práva a demokracie byly začleněny do programů spojujících základní pomoc, obnovu a rozvoj (LRRD), jelikož tyto programy mají zásadní význam pro přechod z humanitární krize k rozvoji;

14. vítá zvláštní důraz, který sdělení nazvané „Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agenda pro změnu“ (COM(2011)0637) klade na lidská práva, demokracii a právní stát, a podtrhuje fakt, že demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod, řádná správa věcí veřejných, mír a bezpečnost představují základní předpoklady a jejich součinnost a vzájemné posilování napomáhají k dosažení rozvoje, ke snížení chudoby a splnění rozvojových cílů tisíciletí; připomíná význam rozvojové politiky zaměřené na lidská práva a vyzývá EU, aby ve svých rozvojových programech stanovila pro problematiku lidských práv a demokracie konkrétní, měřitelné, dosažitelné a časově vymezené cíle; vyzývá EU, aby svou rozvojovou pomoc soustředila na intenzivnější budování institucí a rozvoj občanské společnosti v přijímacích zemích vzhledem k tomu, že tyto prvky mají zásadní význam jak pro dobrou správu věcí veřejných, tak i pro zajištění odpovědnosti za procesy rozvoje a angažovanosti v těchto procesech; žádá, aby byly v programech, které EU podporuje, posíleny doložky o lidských právech a o podmínce jejich dodržování; vyzývá Evropskou službu pro vnější činnost a Komisi, aby hledaly nové způsoby, jimiž bude možné lépe propojit dialogy o lidských právech vedené s partnerskými zeměmi a rozvojovou spolupráci;

15. zdůrazňuje, že by EU měla zajistit, aby se její činnosti v oblasti rozvojové politiky, budování míru, předcházení konfliktům a mezinárodní bezpečnosti vzájemně posilovaly; v souvislosti s tím zdůrazňuje, že je nutné vytvářet vhodné strategie pro země, v nichž je nestabilní situace;

Středa, 18. dubna 2012

16. poukazuje na vzájemnou provázanost extrémní chudoby a nedostatečně dodržovaných lidských práv a zdůrazňuje, že v rámci boje proti extrémní chudobě je nutné vytvořit soubor zásad pro uplatňování norem a kritérií vztahujících se k lidským právům;

17. připomíná, že 70 % chudých na celém světě žije ve venkovských oblastech a přímo závisí na přírodních zdrojích, neboť jim zajišťují přežití a kvalitu života, ale že také chudí, kteří žijí ve městech, spoléhají na tyto zdroje; vyzývá EU, aby se zasazovala o právo obyvatel na přístup k přírodním a životně důležitým zdrojům v jejich zemích, přístup k půdě a zajištění dodávek potravin jako základní právo; vyjadřuje politování nad tím, že značný počet lidí nemá k dispozici základní zdroje, jako je voda; upozorňuje na práva, která stanovuje Mezinárodní pakt OSN o hospodářských, sociálních a kulturních právech, jako je právo na přiměřenou výživu, minimální sociální normy, právo na vzdělání, právo na zdravotní péči, spravedlivé a uspokojivé pracovní podmínky a právo podílet se na kulturním životě, s nimiž je třeba zacházet rovnocenně;

Výroční zpráva EU za rok 2010

18. zdůrazňuje význam výroční zprávy EU o lidských právech a demokracii pro analýzu a hodnocení politiky EU v této oblasti; s politováním konstatuje, že vysoká představitelka, místopředsedkyně Komise ani Evropská služba pro vnější činnost poprvé od doby, kdy byly předloženy výroční zprávy o lidských právech ve světě, nepředložily za celý tento rok plenárnímu zasedání zprávu, a velmi důrazně vybízí vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby v budoucnosti takové zprávy Parlamentu předkládala a aby tak činila včas;

19. vyjadřuje politování nad převážně popisnou povahou výroční zprávy a též nad tím, že se příliš zaměřuje na jednorázové akce; znovu požaduje, aby byl zajištěn systematictější přístup, včetně využívání indexů a srovnávacích kritérií pro jednotlivé země, z nichž by měla vycházet analýza výkonu ve výroční zprávě, což by přispělo k tomu, aby hodnocení výkonu bylo řádně podloženo;

20. vítá, že ve výroční zprávě za tento rok je obsáhlý oddíl týkající se boje proti násilí na ženách a o právech dítěte; upozorňuje v této souvislosti na závažné problémy, jako jsou nucené potraty a potraty na základě pohlaví, nucené sterilizace a mrzačení ženských pohlavních orgánů; uznává, že podpora snah o všeobecné zrušení trestu smrti a reformy soudnictví mají mít prioritu; schvaluje praktické zaměření vysoké představitelky, místopředsedkyně Komise na činnost EU na mezinárodních fórech;

21. konstatuje, že výroční zpráva nezahrnuje zvláštní část věnovanou vývoji; zdůrazňuje, že obzvláště po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost a s ohledem na současný komplexní strategický přístup k lidským právům by výroční zpráva měla zahrnovat tematický oddíl věnovaný „lidským právům a rozvoji“;

22. naléhavě žádá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby při sestavování budoucí výroční zprávy vedla s Parlamentem aktivní, systematické, transparentní, včasné a komplexní konzultace zahrnující i nevládní organizace působící v oblasti lidských práv, přičemž veřejně vyzve všechny zainteresované organizace, aby poskytly své vstupy, a posílí využívání sociálních sítí a médií k dosažení co možná největšího počtu konzultovaných organizací; dále vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby s Parlamentem vedla soustavné konzultace a aby poskytovala informace o způsobu, jakým byla usnesení Parlamentu zohledněna; žádá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby pravidelněji poskytovala informace o stupni zpracování budoucích výročních zpráv, kdykoli o to Parlament požádá;

Začleňování otázky lidských práv

23. bere na vědomí prohlášení vysoké představitelky, místopředsedkyně Komise ze dne 13. prosince 2011 určené Parlamentu a reagující na jeho dlouhodobou výzvu, která se týká jmenování zvláštního zástupce EU pro lidská práva; pokud se tato funkce zavede, žádá, aby zvláštní zástupce EU měl mezi-odvětvové dovednosti, na jejichž základě může být prováděna politika soudržnosti zaměřená na začleňování otázky lidských práv do všech politik EU; varuje ovšem před jakýmkoli pokusem oddělit politiku lidských práv od souhrnných strategií vnější politiky na základě vytvoření pozice zvláštního zástupce;

Středa, 18. dubna 2012

24. považuje za nezbytné zajistit, aby mezinárodní dohody, zejména dohody o obchodu, energetice, zpětném přebírání osob, bezpečnosti a technické spolupráci, nebyly v rozporu se základními zásadami zakotvenými v článku 21 SEU; navrhuje, aby před zahájením vyjednávání o takových dohodách i ve fázi vyjednávání byla prováděna posouzení dopadu na lidská práva, kde budou stanovena příslušná srovnávací kritéria, a aby v další fázi pak byly podávány pravidelné zprávy o pokroku obsahující posouzení vypracovaná orgány EU a službami odpovědnými za provádění, jakož i hodnocení poskytnutá organizacemi občanské společnosti na místní a mezinárodní úrovni v rámci institucionalizovaného monitorovacího mechanismu občanské společnosti; v tomto ohledu trvá na plném využití článku 218 SEU, který stanoví povinnost Komise informovat Parlament a Radu ve všech fázích vyjednávání o mezinárodních dohodách se třetími zeměmi; domnívá se v této souvislosti, že je velice důležité poskytnout orgánům EU vysoce kvalifikované a nezávislé odborné posudky o situaci lidských práv a demokracie v jednotlivých zemích;

25. doporučuje, aby se pokročilo od obecných myšlenek začleňování otázky lidských práv a byl vypracován soubor praktických opatření, která musí být závazná pro všechny úředníky EU působící v oblasti vnější činnosti, ale i pro všechny pracovníky v členských státech účastníci se operačních opatření přijatých agenturami EU, včetně agentury FRONTEX, a dále pro odborníky pracující jménem EU a placené z finančních prostředků EU, kteří musí dodržovat mezinárodní normy a standardy; zdůrazňuje, že zaměstnanci Evropské služby pro vnější činnost a příslušných oddělení Komise musí mít povinnou odbornou přípravu v oblasti lidských práv; doporučuje, aby úkoly spojené se začleňováním otázky lidských práv byly zahrnuty do popisu úředních funkcí jako součást každoročního hodnocení zaměstnanců;

26. dále doporučuje, aby ve všech případech, kdy dojde k hrubému porušení lidských práv ze strany partnerské země, s níž byla uzavřena mezinárodní dohoda, jako je dohoda o partnerství a spolupráci, EU přijala odvažnější kroky při uplatňování příslušných sankcí, jak stanoví ustanovení o lidských právech v rámci dohod, včetně případného dočasného pozastavení dohody;

27. zdůrazňuje, že je důležité v úzké spolupráci s Evropským parlamentem vypracovávat vhodné programy následných kroků po zprávách volebních pozorovatelských misí EU, přičemž je nutné zajistit, aby tyto programy byly provázány i s veškerými rozvojovými programy;

28. zdůrazňuje, že začleňování hlediska mezinárodní spravedlnosti musí zahrnovat systematické zohledňování boje proti beztrestnosti a zásady doplňkovosti v širším kontextu obchodu, rozvojové pomoci a pomoci při budování právního státu; zdůrazňuje, že hlavní pozornost je třeba zaměřit na navrácení obětí do běžného života a jejich opětovné začlenění do společnosti a na postižená společenství, se zvláštním ohledem na zranitelné skupiny, včetně žen, dětí, mladých lidí a osob se zdravotním postižením; zdůrazňuje, že pro důraznější prosazování lidských práv v kterékoli zemi je zásadní zavedení ústavních struktur, včetně účinného právního systému, oddělení pravomocí a uznávaného a nezávislého soudnictví; doporučuje, aby byl Římský statut Mezinárodního trestního soudu přidán do balíčku mezinárodních smluv o řádné správě věcí veřejných a aby bylo pravidlo právního státu ratifikováno třetími zeměmi přijatými do všeobecného systému preferencí plus; doporučuje důsledné začleňování ustanovení o Mezinárodním trestním soudu do doložek o lidských právech a demokracii v rámci dohod EU se třetími zeměmi, s přihlédnutím ke skutečnosti, že taková ustanovení je nutné považovat za základní prvky těchto dohod, přičemž důraz je třeba klást na strategická partnerství a na země, na něž se vztahuje evropská politika sousedství;

Vnější činnost EU v kontextu Organizace spojených národů

29. vítá přijetí usnesení Valného shromáždění OSN č. 65/276 o účasti EU v činnosti OSN jako první krůček, který povede k většímu úsilí o rozšíření úlohy EU v této organizaci; zdůrazňuje, že jednotné vystupování nesmí být na úkor otázek lidských práv, a naopak se domnívá, že EU musí nyní důrazně trvat na výkonu svých práv a využít svého silnějšího postavení k tomu, aby v oblasti lidských práv a podpory demokracie uplatňovala ambiciózní strategii;

30. opakuje svou výzvu Radě, aby pověřila vysokou představitelku, místopředsdkyni Komise vypracováním pokynů pro pravidelné konzultace mezi velvyslanci členských států a velvyslanci při EU, zejména mezi těmi, kteří pracují na mnohostranné úrovni na místech jako Ženeva nebo New York, aby EU mohla úspěšně provádět svůj pracovní program OSN a jednat v zájmu prosazování a obrany lidských práv;

Středa, 18. dubna 2012

31. vítá konstruktivní roli, kterou hraje EU při reformování Rady pro lidská práva, zejména její naprostou podporu nezávislosti Úřadu vysokého komisaře pro lidská práva, její obranu úlohy zvláštních postupů a mandátů zemí a nedělitelnosti všech lidských práv; doporučuje, aby se EU a její členské státy jasně postavily proti praxi regionálních skupin, které ve volbách do Rady pro lidská práva navrhnou stejný počet kandidátů jako volených míst („clean slates“); vítá první úplný cyklus všeobecného pravidelného přezkumu a doporučuje, aby členské státy EU šly příkladem a využily při tom podněty vyplývající z prvního kola konaného po příslušných konzultacích na vnitrostátní úrovni; podporuje, aby na pořad dialogů EU o lidských právech se třetími zeměmi a do strategických dokumentů jednotlivých zemí byla zařazena následná opatření navazující na všeobecný pravidelný přezkum;

32. zdůrazňuje, že má-li EU dosáhnout v Radě pro lidská práva konsenzu u většího počtu svých návrhů, musí neprodleně rozšířit svou kapacitu v oblasti vnějšího působení, mj. prostřednictvím zajišťování podpory vysoké představitelky, místopředsedkyně Komise, která by měla působit v hlavních městech třetích zemí v zájmu získání podpory pro postoje EU; vítá strategičtější střednědobý přístup, který k přípravě zasedání Rady pro lidská práva zastává Rada, resp. její Pracovní skupina pro lidská práva (COHOM);

Politika EU vůči Mezinárodnímu trestnímu soudu a v boji proti beztrestnosti

33. vítá aktualizaci politiky EU týkající se Mezinárodního trestního soudu, k níž došlo v rámci revize ze dne 12. července 2011; konstatuje, že Římský statut Mezinárodního trestního soudu vytváří mechanismus „krajního řešení“, aby bylo možné postavit před soud jednotlivce, kteří jsou zodpovědní za spáchání zločinů proti lidskosti, genocidy, válečných zločinů a trestného činu agrese, jak je to stanoveno zásadou doplňkovosti zakotvenou v Římském statutu; uznává úsilí Evropské komise zaměřené na vytvoření „souboru nástrojů EU pro doplňkovost“, jehož cílem je podpora rozvoje vnitrostátních kapacit a vytvoření politické vůle, pokud jde o vyšetřování a stíhání údajných mezinárodních trestných činů, a zdůrazňuje význam podrobných konzultací s členskými státy, Parlamentem a organizacemi občanské společnosti v zájmu finalizace tohoto souboru nástrojů; vítá úsilí občanské společnosti členských států na podporu úsilí v oblasti doplňkovosti v zemích, kde dochází ke zločinům podle mezinárodního práva a k hrubému porušování lidských práv, a vybízí k dalšímu pokračování takového úsilí; vybízí EU a její členské státy, aby přijaly soubor vnitřních pokynů, které stanoví kodex chování při stycích s osobami, které hledá Mezinárodní trestní soud; vyzývá všechny členské státy (zejména Kyperskou republiku, Českou republiku, Maďarsko, Itálii, Lucembursko a Portugalsko), aby schválily vnitrostátní právní předpisy pro spolupráci se tímto soudem a uzavřely rámcové dohody s Mezinárodním trestním soudem, a usnadnily tak spolupráci a zajistily zejména výkon zatýkacích rozkazů a dalších záležitostí, o které soud požádá;

34. vítá skutečnost, že na hodnotící konferenci v Kampale byly přijaty pozměňovací návrhy k Římskému statutu, které se týkají trestného činu agrese a některých válečných zločinů, a vyzývá všechny členské státy EU, aby tyto podstatné změny urychleně ratifikovaly a začlenily je do svých vnitrostátních trestních systémů; vyzývá v této souvislosti Radu a Komisi, aby využily své mezinárodní autority v zájmu zajištění a posílení univerzálnosti Římského statutu, pokud jde o mezinárodně dohodnutou definici aktů agrese, které jsou v rozporu s mezinárodním právem; vítá ujištění EU, že boj proti beztrestnosti je základní hodnota, již je třeba sdílet s našimi partnery při uzavírání dohod, a vybízí k jejímu důslednému provádění;

35. doporučuje, aby EU v rámci dohody z Cotonou a v rámci dialogů mezi EU a regionálními organizacemi, jako je Africká unie, Arabská liga, ASEAN, Organizace amerických států, a OBSE a třetími zeměmi systematicky zahrnovala ustanovení o Mezinárodním trestním soudu do dohod se třetími zeměmi a podporovala úctu k Mezinárodnímu trestnímu soudu, spolupráci s ním a nápomocný přístup k jeho práci;

36. vítá finanční a logistickou pomoc Mezinárodnímu trestnímu soudu ze strany EU a členských států a doporučuje, aby byla zachována; vyjadřuje své hluboké znepokojení nad výsledkem diskusí o rozpočtu při zasedání shromáždění smluvních stran v prosinci 2011, v jehož důsledku hrozí, že soud nebude dostatečně financován, a bude tudíž slabena jeho schopnost vykonávat spravedlnost a reagovat na nové situace; vyzývá EU a její členské státy, aby fungování soudu poskytovaly dostatečnou podporu, včetně přijetí aktivnější úlohy v předávání obžalovaných;

Středa, 18. dubna 2012

Politiky EU na podporu demokratizace

37. trvá na tom, že cíle rozvoje, demokracie, lidských práv, řádné správy věcí veřejných a bezpečnosti jsou vzájemně provázané; znovu opakuje své přesvědčení, že všechny vnější akce EU v sobě musí spojovat politickou dimenzi, jež bude podporovat pluralismus, demokracii a dodržování lidských práv, základních svobod a právního státu, a rozvojovou dimenzi, která se zaměří na socioekonomický pokrok (včetně vymýcení chudoby, boje proti nerovnosti a základní potřeby potravin) založený na udržitelném rozvoji; dodává v této souvislosti, že programy rozvojové spolupráce EU by měly zahrnovat konkrétní a zásadní reformy, jejichž cílem je zajistit dodržování lidských práv, transparentnost, rovnost mezi muži a ženami a boj proti korupci v přijímajících zemích; konstatuje dále, že by se měla uplatňovat důslednější podmíněnost a pozastavení pomoci v přijímajících zemích, které zjevně nevěnují základním lidským právům a svobodám pozornost a které do svého práva nezačlenily právní předpisy, které naplňují mezinárodní závazky;

38. domnívá se, že základem vztahů EU s jakoukoli třetí zemí by měl být přístup ve smyslu „více za více“ založený na výsledcích a že EU by měla udělovat partnerským zemím rozšířený status pouze tehdy, jsou-li splněny jasné požadavky v oblasti lidských práv a demokracie, a že by neměla váhat s jeho zmrazením, jestliže tyto požadavky nejsou již plněny; domnívá se, že je tomu třeba přikládat pozornost v dalších jednáních s Ruskem o nové, pokročilejší dohodě o partnerství;

39. vyzývá k poskytování systematické podpory nově, svobodně a řádně zvoleným parlamentům, zejména v zemích, v nichž probíhá přechod k demokracii nebo do nichž EU vyslala své volební pozorovatelské mise; domnívá se, že taková podpora by měla být financována z evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (EIDHR) a ze zeměpisných nástrojů;

40. vítá plány na vytvoření Evropské nadace pro demokracii vyjádřené ve společném prohlášení vysoké představitelky, místopředsedkyně Komise a Komise, závěrech Rady z 3101. a 3130. zasedání, vedoucí k prohlášení o založení Evropské nadace pro demokracii, kterou schválil výbor COREPER dne 15. prosince 2011, spolu s úsilím, které činí pracovní skupina Evropské nadace pro demokracii, která byla zřízena pod záštitou Evropské služby pro vnější činnost ve spolupráci s členskými státy a orgány EU; zdůrazňuje, že nadace může pod dohledem Parlamentu fungovat jako pružný a účinný nástroj podpory aktérů, kteří v nedemokratických zemích či v zemích, v nichž probíhá přechod k demokracii, usilují o demokratické změny; naléhavě žádá Radu, aby zajistila, že každý takový nástroj bude doplňovat činnosti stávajících nástrojů, zejména EIDHR, aniž by došlo k vytvoření nepotřebných byrokratických struktur; zdůrazňuje, že příspěvek EU k rozpočtu evropské nadace pro demokracii musí být skutečně pouhým doplněním a musí být poskytnut plně v souladu s finančními pravidly, přičemž by mělo být respektováno monitorovací a kontrolní právo rozpočtového orgánu;

Podpora voleb

41. zdůrazňuje význam procesu politické podpory, který se nezaměřuje pouze na období krátce před volbami a po volbách, ale má trvalý ráz; vítá pozornost, kterou vysoká představitelka, místopředsedkyně Komise věnuje „pevné demokracii“, jež spojuje demokratické procesy s lidskými právy, svobodou projevu a sdružování, svobodou náboženského vyznání a přesvědčení, právním státem a řádnou správou věcí veřejných; zdůrazňuje, že právu na náboženskou svobodu by se v této souvislosti měla přiřadit rovněž patřičně významná úloha; zdůrazňuje, že toto právo je obecně uznáváno jako jedno z nejzákladnějších lidských práv;

42. opětovně zdůrazňuje, že je důležité vybrat prioritní země pro volební pozorovatelské mise na základě dopadu, který může taková mise mít na podporu skutečné a dlouhodobé demokratizace;

Středa, 18. dubna 2012

43. vyzývá Radu, Komisi a Evropskou službu pro vnější činnost, aby vyvinuly politickou strategii ve vztahu ke každé jednotlivé volební pozorovatelské misi EU, po jejímž ukončení bude s dvouletým odstupem provedeno posouzení demokratického pokroku, které se bude předkládat během každoroční rozpravy o otázce lidských práv s vysokou představitelkou, místopředsedkyní Komise v Parlamentu; vítá závazek vysoké představitelky, místopředsedkyně Komise, že se při sledování průběhu voleb zaměří na účast žen a národnostních menšin, jakož i osob se zdravotním postižením, a to jak u kandidátů, tak i u voličů⁽¹⁾;

44. zdůrazňuje, že na konci každé volební pozorovatelské mise musí být – případně ve spolupráci s dalšími mezinárodními aktéry – vypracována realistická a proveditelná doporučení, jejichž sdělování a sledování jejich provádění bude svěřeno delegacím EU; domnívá se, že stálé delegace Evropského parlamentu a smíšená parlamentní shromáždění by měly hrát při sledování těchto doporučení a při analyzování pokroku v oblasti lidských práv a demokracie významnější roli; podporuje proto prosazování udržitelného a pravidelného dialogu s parlamenty těchto třetích zemí; zdůrazňuje, že je nutné zlepšit metodiku práce Evropského parlamentu v oblasti volebních pozorovatelských delegací a je třeba se zaměřit na posílení dovedností zapojených poslanců Evropského parlamentu a personálu;

Dialogy a konzultace o lidských právech se třetími zeměmi

45. zdůrazňuje, že účast ve strukturovaném dialogu o lidských právech, byť vítaná, bývá velmi často využívána jako záminka k tomu, aby se o těchto otázkách nejednalo na vyšších politických úrovních, včetně partnerských vrcholných schůzek; vyzývá všechny orgány EU, její členské státy a jejich velvyslanectví, aby se větší měrou zasadily o integrování těchto dialogů do všech vnějších činností EU prováděných v jednotlivých zemích; zdůrazňuje potřebu transparentnosti a skutečných předchozích konzultací s organizacemi občanské společnosti a rovněž provádění zhodnocení po dialozích, aby se informovalo o výsledcích;

46. vyjadřuje proto své zklamání nad tím, že v mnohých dialozích (jejichž počet nyní činí více než čtyřicet) o lidských právech nebylo dosaženo dostatečného pokroku, a bere na vědomí názor, který byl vyjádřen v určitých kruzích, že v některých případech se konzultace EU o lidských právech instrumentalizují a spíše než způsob, jak dosáhnout měřitelných a hmatatelných výsledků, se z nich stal jakýsi proces;

47. konstatuje s politováním, že v rámci hodnocení uskutečněných dialogů a konzultací nebyly vytvořeny jasné ukazatele výkonu ani jeho referenční měřítko; naléhavě žádá, aby cíle byly stanovovány před zahájením jednotlivých dialogů a konzultací a hodnoceny ihned po jejich skončení, a to transparentním způsobem a se zapojením co nejširšího okruhu zúčastněných stran; zdůrazňuje, že se závěry takových hodnocení musí stát tématem vrcholných schůzek a dalších styků mezi EU a jejími partnery a musí zajistit informovanou činnost EU a jejích členských států v ostatních dvoustranných a mnohostranných rámcích; domnívá se, že těmto ukazatelům je třeba věnovat zvláštní pozornost, aby byla zajištěna účinnost ustanovení o demokracii a lidských právech ve všech dohodách EU, a to bez ohledu na jejich povahu;

48. podtrhuje skutečnost, že je důležité a naléhavě nutné zlepšit v konzultaci s občanskou společností způsoby vedení a podstatu těchto dialogů; znovu připomíná, že dialogy mohou být konstruktivní a mohou mít reálný dopad na dané místo, jen pokud na ně navážou konkrétní kroky zohledňující cíle EU a obecné zásady EU týkající se dialogů o lidských právech se třetími zeměmi, a také tehdy, pokud se zavedou nápravná opatření;

49. připomíná, že EU by měla využívat tyto dialogy jako nástroje, které upozorní na jednotlivé případy porušování lidských práv ve třetích zemích, včetně případů politických vězňů a zadržovaných, jako například ve Vietnamu nebo Číně, jež byli uvězněni, protože nenásilně uplatňovali základní práva, jako je svoboda projevu, shromažďování, sdružování a náboženského vyznání; dále vyzývá EU, aby pravidelně využívala těchto příležitostí a sledovala reakci v návaznosti na případy, na které upozorní, monitorovala tyto případy a úzce v těchto případech koordinovala postup se zapojenými organizacemi v oblasti lidských práv, ale i s dalšími zeměmi, které vedou s dotyčnou zemí dialogy o lidských právech;

⁽¹⁾ Lidská práva a demokracie jako priority vnější činnosti EU – na cestě k efektivnějšímu přístupu, 12. prosince 2011.

Středa, 18. dubna 2012

50. se zklamáním konstatuje, že bylo provedeno pouze malé množství hodnocení a na nepravdělném základě, třebaže je v obecných zásadách stanoveno, že dialogy „pokud možno musí být hodnoceny každé dva roky“; vyjadřuje hluboké politování nad tím, že do tohoto hodnocení nebyl dosud systematicky zapojen Evropský parlament, a to ani v případě Ruska a Číny; požaduje, aby přístup Evropského parlamentu k těmto hodnocením byl formalizován a bylo zajištěno, že budou tato hodnocení prováděna co nejotevřenějším a nejtransparentnějším způsobem; připomíná, že příslušné obecné zásady uvádějí, že „do výkonu těchto hodnocení bude zapojena občanská společnost“, a domnívá se, že ke splnění tohoto závazku je nutné vytvořit konkrétní mechanismus;

51. prohlašuje, že je mimořádně znepokojen situací na Mali po státním převratu ze dne 22 března 2012 a skutečností, že tato země čelí „nejhorší humanitární krizi za posledních dvacet let“ v důsledku nedostatku potravin, kterým trpí zhruba tři miliony lidí, a přesunu uprchlíků vyvolaných konflikty na severu; žádá, aby v zájmu zmírnění této kritické situace byla odblokována další humanitární pomoc Evropské unie; pokládá rovněž za nezbytné, aby Evropská unie a její členské státy prosazovaly mírové východisko z tohoto konfliktu založené na ochraně obyvatelstva a bez vnějších zásahů do politického dění v zemi;

52. znovu opakuje, že práva žen by měla být významnou součástí dialogů o lidských právech, které vede EU, a politického dialogu EU se třetími zeměmi, s nimiž uzavřela dohodu o spolupráci či přidružení, a to v souladu s ustanoveními o lidských právech obsaženými v těchto dohodách, a že by měla být rozšířena účast žen při pokojné změně režimu, a to u jednacího stolu i při aktivním jednání; vyzývá Komisi a Radu, aby v případě porušení těchto ustanovení přijaly veškerá vhodná opatření;

53. lituje, že navzdory výzvám Parlamentu a dalších mezinárodních institucí byl Michail Chodorkovskij odsouzen v druhém zpolitizovaném a administrativně motivovaném soudním procesu v Rusku, který nespĺňoval zásady spravedlivého a nezávislého soudnictví, a došlo zde k hrubému porušení lidských práv;

Doložky o lidských právech a demokracii

54. požaduje, aby všechny smluvně založené vztahy se třetími zeměmi, ať už se jedná o země vyspělé nebo rozvojové, a to včetně dohod týkajících se jednotlivých odvětví, obchodu a technické či finanční podpory, zahrnovaly bez výjimky srozumitelně formulovaná právně závazná ustanovení o lidských právech a demokracii; vyzývá Komisi, aby zajistila přísnější vymáhání těchto ustanovení; znovu připomíná, že je třeba vytvořit jediný soubor srovnávacích kritérií v oblasti lidských práv a demokracie sdílený všemi orgány EU, který bude užíván pro popisné a hodnotící účely; navrhuje, že použitelným prvkem takovýchto kritérií EU pro oblast lidských práv a demokracie by mohlo být provádění Evropské úmluvy o lidských právech a dalších klíčových mezinárodních úmluv o lidských právech;

55. žádá Komisi, aby se nezdřáhala používat mechanismus pozastavení v souvislosti s dohodami, kdykoli jsou opakovaně porušována ustanovení obsahující standardy o lidských právech;

56. zdůrazňuje, že používání této doložky v její současné podobě, v jaké se uplatňuje v dohodách o volném obchodu, které mají být Parlamentu předloženy v nejbližší době, poskytuje samotnému Parlamentu příležitost, aby s ohledem na dosažení konkrétního a ověřitelného pokroku v oblasti lidských práv prozkoumal potenciál pro stanovení referenčních kritérií týkajících se lidských práv ještě před ratifikací; opakuje svou výzvu Komisi, aby vypracovala novou „vzorovou doložku“, která bude odkazovat na mezinárodní závazky stran a zahrnovat postup konzultací a která stanoví politické a právní mechanismy, jichž bude použito v případě žádosti o pozastavení vzájemné spolupráce vznesené na základě opakovaného nebo systematického porušování lidských práv uvedených v mezinárodních právních předpisech; je toho názoru, že mechanismus vymáhání ustanovení o lidských právech a demokracii, jak jej požaduje Parlament, je jedinou cestou, jak zajistit skutečné provádění těchto ustanovení, a je třeba ho považovat za preventivní a varující mechanismus, který vytvoří dialog mezi EU a partnerskou zemí, přičemž v další fázi pak musí následovat mechanismus pro sledování; doporučuje, aby byl vytvořen jasný systém odstupňovaných sankcí, aniž by byla dotčena možnosti jejich konečného pozastavení; trvá důrazně na tom, že v této oblasti musí společně s Komisí a Radou rozhodovat i Parlament;

Středa, 18. dubna 2012

57. zdůrazňuje potřebu zajistit účinné sledování plnění závazků, které se týkají dodržování a prosazování lidských práv a demokratických zásad; vyzývá k tomu, aby byly kromě studií o dopadech na udržitelný rozvoj využívány také studie o dopadech na lidská práva a demokracii a aby posouzení a závěry v nich obsažené byly zohledňovány při jednáních a odrazilily se v konečném znění dohod;

58. navrhuje používání objektivních ukazatelů a kritérií ve studiích o dopadu na oblast lidských práv a při jejich posuzování;

Obchod a lidská práva

59. očekává, že všechny budoucí dohody o volném obchodu budou obsahovat kromě sociální a environmentální kapitoly také komplexní kapitolu o lidských právech, a v souvislosti s jednáními, která v současné době probíhají, vyjadřuje politování nad námitkami, jež vůči této zásadě vznesli někteří z partnerů, jako například Indie a Kanada; žádá, aby byla kapitola o udržitelném rozvoji v dohodách posílena začleněním postupu pro podávání stížností, kterého budou moci využívat sociální partneři a občanská společnost, vytvořením nezávislého orgánu pro urovnávání souvisejících sporů a zavedením možnosti využívat mechanismus pro urovnávání sporů se stanovením pokut a pozastavení obchodních výhod v případě závažného porušení dotčených environmentálních a pracovních norem, podobně jako je tomu u ustanovení týkajících se mechanismu pro přístup na trh; zdůrazňuje, že je třeba dále posílit mechanismy sledování a vymáhání v rámci systému všeobecných celních preferencí GSP+; žádá, aby cíle sociální odpovědnosti podniků byly povinně uloženy evropským společností působícím v zemích s institucionálními nedostatky;

Evropská politika sousedství (EPS)

60. domnívá se, že „arabské jaro“ ukázalo, jak nedostatečné jsou dosavadní politiky EU ve smyslu jejich schopnosti podporovat silnou touhu lidu po demokracii, dodržování základních svobod, spravedlnosti a odpovědné a reprezentativní vládě v zemích, v nichž jsou tyto svobody potlačovány; vítá proto společná sdělení Komise a vysoké představitelky, místopředsedkyně Komise nazvaná „Nový přístup k sousedství, jež prochází změnami“ a „Partnerství pro demokracii a sdílenou prosperitu s jižním Středomořím“, jakož i přístup zaujatý v otázce společných závazků a vzájemné odpovědnosti ctít univerzální hodnoty lidských práv, demokracie a právního státu, silněji motivované podmíněnosti, diferenciací politik, zavádění mnohostranné spolupráce a spolupráce na nižší než regionální úrovni a zásady většího zapojení občanské společnosti; zdůrazňuje, že „arabské jaro“ by se stalo paradoxem, pokud by se vyvíjelo směrem, který popírá základní lidská práva žen, obránců lidských práv, náboženských menšin a dalších společenských skupin v zemích, v nichž proběhlo;

61. domnívá se, že od počátku „arabského jara“ hrají místní nevládní organizace a organizovaní občané klíčovou úlohu při mobilizaci lidí a podpoře jejich účasti ve veřejném životě s cílem informovat občany o jejich právech a také napomáhat jim, aby porozuměli demokracii a přijali jí; zdůrazňuje, že politické priority budoucích reforem musí vycházet z participativních konzultací s místními nevládními organizacemi a obhájci lidských práv;

62. zdůrazňuje, že je rovněž třeba podpořit demokratická hnutí v zemích Východního partnerství; vítá nový přístup k EPS, jehož cílem je poskytnout více podpory partnerům budujícím pevnou a udržitelnou demokracii, napomáhat hospodářskému rozvoji podporujícím začlenění a posilovat obě regionální dimenze evropské politiky sousedství;

63. podporuje přístup „více za více“ založený na výkonu, který bude v souladu s novou vizí evropské politiky sousedství; trvá na tom, že diferenciací by měla být založena na jasně stanovených kritériích a pravidelně posuzovaných referenčních měřítcích, a navrhuje, aby referenční měřítka stanovená v uvedených sděleních byla chápána jako cíle, které budou doplněny o konkrétnější, měřitelná, dosažitelná a časově vázaná referenční měřítka; vyzývá Evropskou službu pro vnější činnost a Komisi, aby stanovily jasnou

Středa, 18. dubna 2012

a vhodnou metodiku posuzování úspěchů zemí zapojených do evropské politiky sousedství, co se týče dodržování a podpory demokracie a lidských práv, aby podávaly pravidelné zprávy, které by měly být základem pro přidělování finančních prostředků v rámci přístupu „více za více“, a aby tato hodnocení zařadily do výročních zpráv o pokroku; zdůrazňuje, že finanční prostředky, které nemohou být přiděleny nebo převedeny kvůli nepříznivému hodnocení, by se měly přerozdělit do jiných projektů realizovaných partnerskými zeměmi evropského sousedství, a to jak v jižním, tak také severním rozměru;

64. zdůrazňuje klíčový význam účasti aktivní občanské společnosti a jejího přínosu v rámci procesů správy věcí veřejných a společenské transformace a uznává potřebu zapojit zástupce žen a menšin do těchto procesů; rozhodně podporuje větší zapojení občanské společnosti do těchto procesů jak ve smyslu zvyšování jejich vlivu, tak z hlediska většího důrazu kladeného na zohlednění názorů občanské společnosti při tvorbě politik; vítá v tomto ohledu všechny programy EU zaměřené na odbornou přípravu pro mladé lidi a zjednodušování programů studentských výměn pro státní příslušníky třetích zemí, jelikož zmíněné výměny účinně přispívají k rozvoji občanské společnosti; zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby občanské společnosti byla poskytována nezávislá strukturální a finanční podpora; domnívá se, že co se týče procesu všeobecného pravidelného přehodnocování v rámci Rady OSN pro lidská práva, je třeba zapojit místní a mezinárodní aktéry občanské společnosti do zpráv o pokroku v oblasti evropské politiky sousedství předkládaných Komisí, a to tak, že tyto subjekty samostatně poskytnou své vlastní hodnocení, které se k těmto zprávám připojí; vítá kroky směřující k zřízení nástroje na podporu občanské společnosti a Evropské nadace pro demokracii a požaduje, aby byly pro tento nástroj v příštím víceletém finančním rámci vyčleněny významné finanční prostředky; trvá na tom, že musí být do těchto procesů zapojena občanská společnost tak, aby k nim mohla přispívat přímo, prostřednictvím institucionalizovaného „monitorovacího mechanismu občanské společnosti“;

65. je hluboce znepokojen skutečností, že čtyři partnerské země, na něž se vztahuje evropská politika sousedství, nepodepsaly opční protokol Úmluvy OSN proti mučení, jedenáct zemí ho neratifikovalo a dalších čtrnáct zemí neurčilo požadovaná vnitrostátní preventivní opatření; vybízí k bezodkladným krokům ze strany EU s cílem napravit tento neuspokojivý stav;

66. je přesvědčen, že propagace a podpora nenásilí odráží mezinárodní hodnotu, která je vhodným způsobem, jak vnitrostátně hájit a propagovat lidská práva, zejména vzhledem k tomu, že metoda nenásilného řešení přináší skutečné výsledky, pokud jde o předcházení konfliktům a podporu demokracie, právního státu a občanské společnosti ve světě; navrhuje dát nenásilí významnou úlohu a politickou váhu ve vnitřních a vnějších politikách Evropské unie, kdy se podpora dostane těm iniciativám, které mohou udržet a rozvíjet nenásilný a pokojný aktivismus ve světě, včetně šíření praktické pomoci na podporu nenásilných aktivistů a zastánců lidských práv;

67. připomíná svou výzvu místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce a členským státům, aby dospěly k rozhodnému jednotnému postoji EU k opatřením navazujícím na informativní misi zabývající se konfliktem v Gaze; veřejně požaduje provádění svých doporučení a přijetí odpovědnosti za všechna porušení mezinárodního práva bez ohledu na jejich údajné pachatele prostřednictvím nezávislého, nestranného, transparentního a účinného vyšetřování; zastává názor, že bez odpovědnosti a spravedlnosti nemůže na Blízkém východě proběhnout účinný mírový proces;

Vnější finanční nástroje, zejména evropský nástroj pro demokracii a lidská práva (EIDHR)

68. konstatuje, že ve prospěch lidských práv sice EU učinila rozhodná politická prohlášení, avšak tato podpora byla rozmělněna na nižší úrovni programovacího cyklu, kde se přísliby v oblasti lidských práv z konkrétních nástrojů a odvětvového přidělování prostředků v jednotlivých zemích vytratily; konstatuje, že oblast lidských práv bývá bohužel někdy „izolována“ do EIDHR, namísto toho, aby se tyto otázky staly součástí všech nástrojů;

Středa, 18. dubna 2012

69. vítá sdělení Komise o „Agendě pro změnu“ a jeho důraz na provázanost cílů rozvoje, demokracie, lidských práv, řádné správy věcí veřejných a bezpečnosti; vítá zvýšenou pozornost zaměřenou na závazky partnerských zemí při určování kombinace nástrojů a metod na úrovni jednotlivých zemí; zároveň zdůrazňuje potřebu odstranit současné využívání „dvojího metru“ a vyhnout se také jeho budoucímu používání; vítá převedení této politiky do sdělení Komise nazvaného „Budoucí přístup k rozpočtové podpoře EU poskytované třetím zemím“, ve kterém se uvádí, že obecná rozpočtová podpora bude poskytnuta pouze tehdy, zaváže-li se partnerská země k plnění mezinárodních norem v oblasti lidských práv a demokracie; vyzývá Komisi a ESVČ, aby převedly tento politický rámec do konkrétních, operativních, časově vázaných a měřitelných činností, začleněných do celého spektra různých oblastí spolupráce a doprovázených nezbytným posílením institucionálních rámců a správních kapacit;

70. důrazně doporučuje, aby příští rozvojové nástroje byly obzvláště zaměřeny na tematické programy, jelikož především v jejich rámci se řeší otázky lidských práv, čímž se podpoří vzájemně se umocňující vazby mezi rozvojem a lidskými právy;

71. konstatuje, že má-li být v této oblasti dosaženo maximální soudržnosti a účinnosti, je nezbytný strategický přístup ke kombinaci různých geografických a tematických nástrojů na ochranu a podporu lidských práv, který bude vycházet ze spolehlivé analýzy místních podmínek a zabrání současnému i budoucímu uplatňování politiky „dvojího metru“; vítá v této souvislosti závazek učiněný ve společném sdělení ze dne 12. prosince 2011 s názvem „Lidská práva a demokracie jako priority vnější činnosti EU – na cestě k efektivnějšímu přístupu“, který má zohlednit strategie pro jednotlivé země v oblasti lidských práv v programovacím a prováděcím cyklu poskytování pomoci ze strany EU, a vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby vypracovala podrobnější metodiku pro plnění tohoto závazku;

72. vítá návrhy Komise týkající se nástrojů pro vnější činnost po roce 2014, a zejména důraz, který klade na potřebu zavést zjednodušené a pružné postupy rozhodování, které umožní rychlejší přijímání ročních akčních programů, a tudíž i rychlejší rozhodování o poskytování pomoci; oceňuje rozsáhlé konzultace v rámci občanské společnosti a věří, že konečné znění dokumentů zohlední výhrady jednotlivých zúčastněných stran;

73. vítá jednoznačnější definici cílů EIDHR a rozšířenou oblast působnosti tohoto nástroje, která odráží silnější zaměření na hospodářská, sociální a kulturní práva, na svobodu myšlení, svědomí a vyznání či přesvědčení a na demokratickou podporu; oceňuje novou možnost přímo udělovat granty na financování opatření v těch nejtěžších podmínkách a situacích nebo zvyšovat podporu zastáncům lidských práv a neregistrovaným organizacím;

74. zdůrazňuje, že v rámci plánování EIDHR a dalších nástrojů se zvláštním zaměřením na lidská práva a demokracii musí být respektovány výsady Parlamentu; je tedy současně pevně přesvědčen, že strategické dokumenty těchto nástrojů nelze považovat za prováděcí akty, nýbrž musí být přijaty postupem stanoveným v článku 290 SFEU o aktech v přenesené pravomoci;

Trest smrti

75. vítá úspěšný výsledek usnesení Valného shromáždění OSN 65/206 ze dne 21. prosince 2010 o moratoriu na používání trestu smrti, který naznačuje silici celosvětovou podporu pokud jde o jeho zrušení, ale také rostoucí povědomí mezi aktivisty, soudci, politiky a obecně veřejností; vítá také významnou úlohu, kterou v zajištění tohoto vítězství sehrála EU; v souvislosti s usnesením Valného shromáždění s nadějí očekává silné partnerství s členskými státy a ESVČ v roce 2012;

Středa, 18. dubna 2012

76. opakuje, že EU je proti trestu smrti za jakýchkoli okolností, a vyzývá EU, aby i nadále využívala spolupráci a diplomacii v rámci všech možných fór po celém světě při úsilí o zrušení trestu smrti v souladu s obecnými zásadami EU týkajícími se trestu smrti a aby zajistila, aby bylo řádně respektováno právo na spravedlivý proces v případech, kdy osobám hrozí trest smrti, bez užívání mučení a jiného špatného zacházení používaného k získávání doznání; v zemích, kde se navzdory úsilí EU a jiných zemí trest smrti nadále používá, vyzývá k dodržování základních lidských práv odsouzených, včetně plného přístupu k informacím o jejich situaci, alespoň pro jejich rodinu a blízké příbuzné, zachování respektu k tělesným ostatkům a práva na řádný pohřeb; odsuzuje nedávné popravení Dzmitryje Kanavalava a Uladzislava Kavaljova v Bělorusku; zdůrazňuje, že tato základní práva nebyla dodržena, protože popravy byly vykonány tajně, bez vědomí rodin a bez možnosti převzít tělesné ostatky, aby je mohly důstojně pohřbít; připomíná, že EU je hlavním poskytovatelem finančních prostředků organizacím občanské společnosti, jež bojují proti trestu smrti; žádá, aby Komise i nadále upřednostňovala boj proti tomuto krutému a nelidskému trestu, který by měl zůstat tematickou prioritou v rámci EIDHR;

77. zdůrazňuje význam toho, aby EU i nadále monitorovala podmínky, za nichž jsou popravy v těch zemích, které dodnes uplatňují trest smrti, vykonávány, a podporovala právní a ústavní reformy směřující k jeho úplnému a celkovému zrušení;

78. vybízí vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby vypracovala pokyny pro komplexní politiku, kterou bude možné uplatňovat v případech, kdy evropským občanům hrozí ve třetích zemích trest smrti, a která bude zahrnovat účinné mechanismy zjišťování totožnosti, poskytování právní pomoci a právní intervence EU;

79. vítá rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2011 o změně nařízení (ES) č. 1236/2005, a tudíž zpřísnění vývozních kontrol ohledně některých léčiv, které mohou být použity k popravám, a zařízení, která lze použít k mučení; vyzývá Komisi, aby se v rámci nařízení zaměřila na dosud existující mezery v právní úpravě tím, že se zavede obecnější ustanovení o zvláštním použití, které by zakázalo vývoz jakýchkoli léčiv, jež by mohla být použita rovněž k mučení nebo popravám;

Kontrola zbrojení

80. konstatuje, že v 60 % všech jednotlivých případů porušování a zneužívání lidských práv jak v rámci ozbrojených konfliktů, tak mimo ně, které byly zaznamenány organizací Amnesty International, byly přímo použity ruční palné a lehké zbraně; uznává obzvláště závažný dopad ručních palných a lehkých zbraní na práva dětí a na ochranu dětí před násilím; oceňuje globální vedoucí úlohu, kterou EU zaujala přijetím právně závazného společného stanoviska k vývozu zbraní v roce 2008, avšak konstatuje, že je třeba dále sledovat jeho provádění na úrovni EU; naléhavě žádá EU, aby se ujala vedení v procesu, který se snaží dosáhnout mezinárodní smlouvy o obchodu se zbraněmi při letošní konferenci OSN, a zajistila, aby byla dohodnuta důrazná, právně závazná smlouva;

81. vyjadřuje hluboké znepokojení nad využíváním dětí jako vojáků; požaduje přijetí okamžitých kroků ze strany EU na jejich odzbrojení a rehabilitaci a opětovné začlenění této otázky jakožto klíčového prvku do politik EU, které se zaměřují na posílení lidských práv, ochranu dětí a nahrazení násilí mechanismy politického řešení konfliktů;

Mučení a jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání

82. žádá členské státy, které tak ještě neučinily, aby ratifikovaly opční protokol k Úmluvě OSN proti mučení s cílem dále posílit soudržnost vnitřních a vnějších politik;

83. vyzývá členské státy, vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise a ESVČ, aby aktivně zasáhly v otázce lidských práv zadržovaných osob a přeplněných věznic v Evropské unii a mimo ni;

Středa, 18. dubna 2012

84. zdůrazňuje význam uznání specifických forem mučení či ponižujícího zacházení namířených proti osobám určitého pohlaví (např. mrzačení ženských pohlavních orgánů, znásilnění) a trvá na tom, aby evropské koordinované snahy namířené proti týrání tento genderový rozměr patřičně zohledňovaly;

85. znovu vyzývá Komisi, aby do nařízení Rady (ES) č. 1236/2005 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání začlenila ustanovení o „zboží používaném k mučení“, což by členskými státy umožnilo na základě předchozích informací rozhodovat o udělení povolení, a tak zakázat vývoz jakéhokoli zboží, s nímž je spojeno významné riziko, že by mohlo být jeho konečnými uživateli použito pro uvedené účely;

86. připomíná tragický případ Sergeje Magnitského, který bojoval proti korupci ve vysokých kruzích a byl vězeňským personálem umučen k smrti; lituje, že případ dosud není vyřešen, a ti, kdo jsou za smrt Sergeje Magnitského odpovědní, nebyli potrestáni; naléhavě žádá ruské soudní orgány, aby znovu zahájily vyšetřování, které jmenuje a potrestá viníky;

Zastánci lidských práv

87. vítá politický závazek EU podporovat zastánce lidských práv, jako již tradiční součást unijní politiky vnějších vztahů v oblasti lidských práv, a mnohé pozitivní příklady v podobě výzev, pozorování soudních procesů a návštěv vězení, jakož i další konkrétní kroky přijaté misemi a delegacemi EU, jako jsou např. pravidelná institucionalizovaná setkání se zastánci lidských práv, vyjadřuje však přetrvávající znepokojení nad nedostatečným prováděním obecných zásad EU týkajících se zastánců lidských práv v některých třetích zemích; domnívá se, že vysoká představitelka, místopředsedkyně Komise by měla vydat doporučení požadující zvýšení činnosti těch misí, které tyto zásady uplatňovaly nápadně nedostatečně;

88. naléhavě žádá EU a její členské státy, aby podporovaly mise a delegace EU, aby projevovaly svou podporu a solidaritu práci vykonávané zastánci lidských práv a jejich organizacemi tím, že se s nimi budou pravidelně setkávat a aktivně s nimi budou navazovat kontakty a do strategií pro jednotlivé země v oblasti lidských práv a demokracie začlení jejich názory, přičemž pravidelně zapojí do dění také Evropský parlament;

89. opakuje svou výzvu EU, aby soustavně upozorňovala na jednotlivé případy zastánců lidských práv v probíhajících dialogích o lidských právech, které vede se třetími zeměmi, v nichž jsou zastánci lidských práv i nadále pronásledováni a čelí útokům;

90. zdůrazňuje význam soustavného rozvíjení kontaktů s nezávislou občanskou společností i přímějšího a snadnějšího přístupu zastánců lidských práv k delegacím EU ve třetích zemích; vítá jmenování styčných úředníků pro zastánce lidských práv v rámci delegací nebo na velvyslanectvích členských států a zdůrazňuje, že tyto styčné osoby by měly být zkušenými a náležitě proškolenými úředníky, jejichž funkce budou dostatečně medializované, a to jak interně, tak externě; vřele vítá skutečnost, že vysoká představitelka, místopředsedkyně Komise uvedla, že se při cestách do třetích zemí hodlá vždy setkat se zastánci lidských práv, a vyzývá všechny komisaře s odpovědností v oblasti vnějších vztahů, aby její příklad následovali a aby zprávy o těchto kontaktech zpřístupnili Parlamentu;

91. připomíná své usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o situaci v Západní Saharě; odsuzuje pokračující represe proti obyvatelstvu Sahary na okupovaných územích a požaduje respektování základních práv, zejména svobody sdružování, projevu a konání manifestací; požaduje osvobození 80 saharských vězňů, a přednostně 23 osob zadržovaných bez soudu od listopadu 2010 ve vězení v Salé po zrušení tábora ve Gdeim Iziku; opakuje svůj požadavek, aby byl zaveden mezinárodní mechanismus pro dohled nad dodržováním lidských práv v Západní Saharě a aby bylo nalezeno spravedlivé a trvalé řešení konfliktu založené na právu na sebeurčení saharského lidu v souladu s rezolucemi OSN;

Středa, 18. dubna 2012

92. znovu požaduje větší interinstitucionální spolupráci v rámci politiky týkající se zastánců lidských práv; domnívá se, že schopnost EU reagovat na krize a soudržnost kroků přijímaných jednotlivými orgány v případech, kdy se zastánci lidských práv nalézají v naléhavých a kritických situacích, by se zlepšila zavedením sdíleného výstražného systému založeného na ústředních kontaktních místech, a vybízí ESVC a Komisi, aby se ve spolupráci s Evropským parlamentem touto otázkou hlouběji zabývaly;

93. vítá závazek Evropského parlamentu posílit úlohu Sacharovovy ceny a posílit síť jejích držitelů a zdůrazňuje významnou úlohu této sítě mj. při posilování interinstitucionální spolupráce v oblasti podpory zastánců lidských práv na celém světě; vyzývá všechny orgány EU, aby se více zapojily do práce v této oblasti a posílily v této věci vzájemnou spolupráci; vítá odkaz na Sacharovovu cenu ve výroční zprávě o lidských právech; opět nicméně vyzývá Radu a Komisi, aby udržovaly kontakty s kandidáty a laureáty Sacharovovy ceny s cílem zajistit průběžný dialog a sledování situace v oblasti lidských práv v jejich zemích a poskytnout ochranu osobám, které jsou vystaveny aktivnímu pronásledování, a aby o tom předložily zprávu Evropskému parlamentu;

94. zavazuje se, že bude tematiku práv žen systematictěji začleňovat do svých rozprav a usnesení o lidských právech a využívat síť nositelů Sacharovovy ceny k prosazování práv žen ve světě, zejména s pomocí žen, které tuto cenu získaly;

Ženy a lidská práva

95. zdůrazňuje charakteristickou úlohu, zkušenosti a přínos žen při budování míru a bezpečnosti; odsuzuje používání sexuálního násilí v zemích, jako je Demokratická republika Kongo, a vyzývá k nulové toleranci vůči jeho pachatelům, zejména mezi vojenskými a politickými silami v misích a operacích s mandátem EU; zdůrazňuje význam zajištění přístupu obětí k multidisciplinárním uceleným rehabilitačním službám, jež zahrnují veškeré potřebné kombinace lékařské a psychologické péče, jakož i k právním, sociálním a komunálním službám, odbornému vzdělávání a jiným vzdělávacím službám a přechodné ekonomické podpoře;

96. vítá skutečnost, že EU má náskok v provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a doprovodných rezolucí; naléhavě žádá Radu, Komisi a ESVC, aby zvýšily úsilí o překlenutí propasti mezi politikou a praxí, a naléhavě vyzývá členské státy, které dosud nepřijaly vnitrostátní akční plán, aby tak neprodleně učinily;

97. vítá vytvoření orgánu OSN pro rovnost žen a mužů (UN Women) a vyzývá EU, aby s touto institucí úzce spolupracovala na mezinárodní, regionální i celostátní úrovni za účelem posilování práv žen; vyzývá Komisi a Radu, aby zajistily, aby měly ženy v konfliktních situacích spravedlivý přístup k systémům veřejné zdravotní péče a k vhodné gynekologické a porodnické péči ve smyslu definice Světové zdravotnické organizace; zdůrazňuje zejména potřebu podporovat vzdělávání v oblasti zdraví a vhodné programy zaměřené na sexuální a reprodukční zdraví, které mají velký význam v politice EU v oblasti rozvoje a lidských práv uplatňované vůči třetím zemím;

98. vítá Chartu žen přijatou Evropskou komisí, která prosazuje rovnost žen a mužů jak na úrovni EU, tak na mezinárodní úrovni, a akční plán EU pro rovnost žen a mužů a pro posilování postavení žen v rámci rozvojové spolupráce na období let 2010–2015 a vyzývá ke zvýšení úsilí o dosažení rozvojových cílů tisíciletí v oblasti rovnosti žen a mužů a zdraví matek;

99. je znepokojen tím, že v Egyptě Nejvyšší rada ozbrojených sil (SCAF) nevyšetřila zprávy o sexuálním napadení protestujících žen, včetně tzv. „kontrol panenství“ a vyhrůžek smrtí vůči protestujícím ženám;

100. vítá důraz kladený vysokou představitelkou, místopředsedkyní Komise na posilování postavení žen a žádá ji, aby institucionalizovala interinstitucionální neformální pracovní skupinu EU pro ženy, mír a bezpečnost tím, že bude jakožto součást vyčlenění odpovídajících lidských a finančních zdrojů pro tento úkol vytvořen post jejího předsedy na plný pracovní úvazek, který bude rovněž působit v ESVC jako kontaktní osoba pro otázky rovnosti žen a mužů;

Středa, 18. dubna 2012

101. vyzývá vysokou představitelku, místopředsdkyni Komise, aby v souladu se služebním řádem prosazovala v ESVČ rovné, geograficky a genderově vyvážené příležitosti; naléhavě vysokou představitelku, místopředsdkyni Komise a členské státy žádá, aby pro vedoucí funkce v ESVČ a v oblasti misí společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP) navrhly do vedoucích míst kandidáty z řad žen; vítá skutečnost, že v souvislosti s misemi SBOP bylo dosaženo pokroku, který spočívá v tom, že téměř ve všech misích byl jmenován poradce pro otázky rovnosti mužů a žen a že v rámci těchto misí je prováděno příslušné školení; vyzývá Radu, aby do svých rozhodnutí, jimiž stanovuje mandáty misí, začlenila odkaz na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1325; doporučuje, aby před misí členské státy poskytly všem vojenským a podpůrným civilním pracovníkům standardizované moduly odborné přípravy v otázkách rovnosti pohlaví;

102. vítá přijetí přelomové Úmluvy Rady Evropy o předcházení násilí páchanému na ženách a domácímu násilí a boji proti němu, která vytváří komplexní rámec pro předcházení násilí, ochranu obětí a trestání všech takových činů, a vyzývá všechny členské státy a EU, aby tuto Úmluvu urychleně podepsaly a ratifikovaly;

103. rozhodně odsuzuje mrzačení ženských pohlavních orgánů jako anachronické a barbarské porušení tělesné integrity žen a dívek, s nímž je třeba bojovat prostřednictvím právních předpisů, které jej zakazují; rozhodně odmítá, aby jakékoli odkazy na kulturní, tradiční či náboženské praktiky takové činy ospravedlňovaly; naléhavě žádá Komisi, aby takovýmto tradičním škodlivým praktikám věnovala ve své strategii pro boj proti násilí páchanému na ženách zvláštní pozornost; vyzývá ESVČ, aby vytvořila specifický soubor nástrojů v této věci jako součást své prováděcí strategie pokynů EU v oblasti práv dětí a násilí páchaného na ženách; blahopřeje africkým hlavám států k přijetí rozhodnutí na podporu rezoluce Valného shromáždění OSN zakazující mrzačení ženských orgánů na celém světě, při summitu Africké unie v červenci 2011; odsuzuje dále kruté, nelidské a ponižující zacházení, jako jsou nucené potraty a sterilizace, a vyzývá k tomu, aby byla přijata specifická opatření na boj proti těmto praktikám;

104. důrazně odsuzuje nucené sňatky jako porušení lidských práv, jak stanoví článek 16 Všeobecné deklarace lidských práv; vyzývá Radu, aby do pokynů EU v oblasti boje proti násilí páchanému na ženách a dívkách zahrнула otázku nucených sňatků a potratů na základě pohlaví; vybízí Komisi a Radu, aby vypracovaly metody pro shromažďování údajů a ukazatele popisující tyto jevy, a vyzývá ESVČ, aby se těmito otázkami zabývala při vytváření a provádění strategií v oblasti lidských práv pro jednotlivé země; žádá, aby členské státy přijaly a posílily právní předpisy zakazující nucené sňatky a stanovily jednotnou definici, vypracovaly celostátní akční plány a vyměňovaly si osvědčené postupy;

105. připomíná, že rezoluce Rady OSN pro lidská práva o úmrtnosti matek a jejich nemocnosti, kterým lze předcházet, a o lidských právech i rozvojové cíle tisíciletí potvrzují, že přístup k informacím, k vzdělání a ke zdravotní péči jsou základními lidskými právy; zdůrazňuje, že by proto EU měla hrát důležitou úlohu při předcházení úmrtím žen v těhotenství; požaduje, aby se v její politice v oblasti lidských práv a v rozvojové politice uplatňoval káhirský akční program s cílem prosazovat rovnost pohlaví, práva žen a práva dětí, včetně sexuálního a reprodukčního zdraví a práv;

Lidská práva, svoboda vyznání a pronásledování křesťanů ve světě

106. rozhodně odsuzuje jakékoli pronásledování založené na náboženském vyznání nebo přesvědčení; je i nadále odhodlán k naplňování svobody náboženského vyznání ve všech částech světa v rámci intenzivnějšího úsilí EU ve všech jejích dvoustranných i mnohostranných krocích; znovu vyjadřuje své obavy ohledně bezvýhradného a účinného dodržování práva na svobodu vyznání všech náboženských menšin v řadě třetích zemí; opět vyzývá Radu a Komisi, aby v rámci vnější politiky EU vypracovaly soubor nástrojů na podporu práva na svobodu náboženského vyznání nebo přesvědčení, včetně mechanismů k odhalování porušování tohoto práva a kroků, jež by EU měla v těchto případech podniknout, a aby do jeho přípravy zapojily Parlament, organizace občanské společnosti a akademickou obec; vítá činnost EU v rámci různých fór OSN proti nesnášenlivosti a diskriminaci založené na náboženském vyznání nebo přesvědčení a vítá pevný a zásadový postoj EU vůči rezolucím o boji proti hanobení náboženství; zastává názor, že svoboda sdružování je zásadním aspektem práva na svobodu náboženského vyznání či přesvědčení, a zdůrazňuje, že registrace náboženských skupin by neměla být nezbytným předpokladem pro účast na náboženských obřadech; vyzývá Agenturu EU pro základní práva, aby Parlamentu poskytovala přesné a důvěryhodné

Středa, 18. dubna 2012

údaje o porušování svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení v Evropské unii a aby radila, jak by bylo možné tato porušování řešit;

107. zdůrazňuje zejména význam navázání konstruktivního dialogu na toto téma s Organizací islámské konference; vyzývá Radu a Komisi, aby věnovaly zvláštní pozornost uplatňování práva na svobodu náboženského vyznání nebo přesvědčení v kandidátských zemích a zemích evropské politiky sousedství, zejména s ohledem na „arabské jaro“; vyjadřuje své hluboké znepokojení nad zvyšujícím se počtem projevů náboženské nesnášenlivosti a diskriminace v několika zemích; důrazně odsuzuje všechny násilné činy proti křesťanským, židovským, muslimským a jiným náboženským komunitám i veškeré formy diskriminace a nesnášenlivosti na základě vyznání a přesvědčení namířené proti nábožensky založeným osobám, odpadlíkům od víry a nevěřícím; opětovně zdůrazňuje, že právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání je základním lidským právem⁽¹⁾; uznává, že v mnoha zemích je stále více zapotřebí usilovat o proměnu sporu a smír, včetně dialogu mezi náboženskými skupinami na různých úrovních, a naléhavě vyzývá EU a vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise Ashtonovou, aby v rozhovorech s třetími zeměmi v rámci iniciativ EU v oblasti lidských práv věnovala pozornost diskriminačnímu a radikálnímu obsahu např. zpráv ve sdělovacích prostředcích a otázce překážek bránících svobodně se hlásit ke své víře; domnívá se, že ve třetích zemích, kde se náboženské menšiny setkávají s porušováním svých práv, nelze takové problémy řešit ochranou a izolací těchto menšin od okolní společnosti, která vytváří „paralelní společnosti“; ve světle nedávných událostí v zemích, jako je Nigérie, Egypt a Indonésie, naléhavě vyzývá ESVČ a členské státy EU, aby zavedly konkrétní opatření, jimiž by předcházely bludnému kruhu násilí;

108. naléhá na ESVČ, aby v rámci generálního ředitelství pro globální a vícestranné otázky vytvořila stálou kapacitu pro zohledňování otázky svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení ve všech zeměpisně příslušných ředitelstvích a jednotkách, propojila tuto otázku s podporou lidských práv obecně v tomtéž generálním ředitelství a prosazovala tuto problematiku v mezinárodních a vícestranných organizacích; vybízí ESVČ, aby každoročně podávala zprávu o pokroku dosaženém v oblasti svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení ve světě;

109. vyzývá ESVČ a další orgány EU, aby bojovaly proti nepřijatelným praktikám, jako je nucená konverze a kriminalizace/trestání případů takzvaného odpadlictví, tím, že budou na země, jako je Pákistán, Írán a Saúdská Arábie, které takové postupy doposud uplatňují, vyvíjet tlak, aby od nich upustily; vyzývá ke stejné neústupnému postoji ke zneužívání zákonů o rouhání k pronásledování příslušníků náboženských menšin;

110. vyzývá příslušné orgány, aby na půdě dvoustranných a mnohostranných fór, např. Rady OSN pro lidská práva, úzce spolupracovaly s Komisí Spojených států pro mezinárodní náboženskou svobodu;

Diskriminace

111. odsuzuje všechny formy porušování lidských práv vůči lidem diskriminovaným na základě práce a rodinného původu a omezený přístup obětí ke spravedlnosti; vyzývá EU a její členské státy, aby schválily návrh zásad a pokynů OSN pro účinné odstranění diskriminace založené na práci a rodinném původu;

112. vítá skutečnost, že EU přistoupila k Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením (UNCRPD) a přijala evropskou strategii pro pomoc osobám se zdravotním postižením 2010–2020, zejména oblast činnosti č. 8; odsuzuje všechny formy diskriminace na základě zdravotního postižení a vyzývá všechny státy, aby ratifikovaly a provedly Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením; poukazuje na to, že i EU musí sledovat provádění této úmluvy na svém území; lituje, že EU neučinila kroky v oblasti lidských práv osob se zdravotním postižením v rámci strategie EU-Afrika;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0489.

Středa, 18. dubna 2012

113. vyjadřuje uznání Radě, ESVČ, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce, Komisi a členským státům za jejich boj za lidská práva lesbických žen, gayů, bisexuálů a transsexuálů v rámci dvoustranných vztahů se třetími zeměmi, na půdě mnohostranných fór a prostřednictvím evropského nástroje pro demokracii a lidská práva; vítá skutečnost, že Valné shromáždění OSN zařadilo opět sexuální orientaci mezi důvody pro přiznání ochrany před mimosoudními, plošnými či svévolnými postihy, a vítá snahy EU v této oblasti; vyzývá Komisi, aby v rámci jednání o 11. verzi mezinárodní klasifikace chorob obhájila vyřazení pohlavní identity ze seznamu duševních chorob či poruch chování a usilovala o změnu této klasifikace, která nebude pohlavní identitu patologizovat; znovu opakuje, že v rámci partnerství AKT-EU nesmí být oslabován význam zásady zákazu diskriminace, a to ani jedná-li se o diskriminaci na základě pohlaví či sexuální orientace; opakuje svůj požadavek, aby Komise vypracovala komplexní plán proti homofobii, transfobii a diskriminaci na základě sexuální orientace a pohlavní identity, a zabývala se i porušováním lidských práv, k němuž dochází z těchto důvodů kdekoli na světě; vyzývá členské státy, aby udělovaly azyl osobám prchajícím před stíháním v zemích, kde jsou lesbické ženy, gayové, bisexuálové a transsexuálové kriminalizováni, a zohledňovaly při tom žadatelovu odůvodněnou obavu z pronásledování a vycházely z toho, že se žadatel sám za lesbickou ženu, gaye, bisexuála či transsexuála prohlásí;

114. vítá soubor opatření, který přijala pracovní skupina Rady pro lidská práva v roce 2010 a který má pomáhat orgánům EU, členským státům, delegacím a ostatním subjektům rychle reagovat na situace, kdy jsou porušována lidská práva lesbických žen, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů; vyzývá Komisi, aby se zabývala strukturálními důvody takového porušování, a Radu, aby v této oblasti vypracovala závazné pokyny;

115. zdůrazňuje, že tradiční komunity jednotlivých národnostních menšin mají specifické potřeby, odlišné od jiných menšin, a je nutné zajistit jim rovné zacházení, pokud jde o vzdělávání, zdravotní péči, sociální služby a další veřejné služby; poukazuje také na skutečnost, že je třeba prosazovat plnou a účinnou rovnost příslušníků národnostních menšin a příslušníků většiny ve všech oblastech hospodářského, společenského, politického a kulturního života;

116. vyzývá EU, aby vlády rozvojových zemí v příslušných případech vybízela k tomu, aby se zavázaly k pozemkové reformě, která zabezpečí vlastnictví pozemků původních obyvatel, kočovníků a malých a středních zemědělců – obzvláště žen – a zabrání korporacím v zabírání jejich půdy; naléhavě vyzývá EU, aby při sjednávání dohod o obchodu prosazovala právo na přístup k přírodním zdrojům, zejména pro domorodé a původní obyvatelstvo; vyzývá všechny členské státy, aby následovaly příklad Dánska, Nizozemska a Španělska a ratifikovaly Úmluvu Mezinárodní organizace práce (ILO) č. 169 o domorodém a kmenovém obyvatelstvu, a projevíly tak své odhodlání poskytnout jim reálnou ochranu; podporuje současné a probíhající kampaně za ratifikaci a provádění Úmluvy ILO č. 169 ze strany států, které k ní dosud nepřistoupily, jakožto prostředek, jak ukázat, že EU podporuje mnohostrannost a OSN;

117. doporučuje legislativní podněty EU, které zaručí, že politika EU v oblasti lidských práv a nástroje spolupráce zohlední boj proti diskriminaci na základě kastovní příslušnosti, a opatření v zemích s kastovním systémem, zejména Nepálu, Indii, Bangladéši, Pákistánu, na Srí Lance a v Jemenu;

118. domnívá se, že by měl být navýšen rozpočet nových i stávajících rozpočtových položek na podporu občanské společnosti a zastánců lidských práv, zejména těch, kteří pocházejí z původních komunit; je přesvědčen, že tyto zdroje prostředků by zároveň měly prokázat svou schopnost pružně a urychleně reagovat na krizové události i nastalé situace kdekoli na světě a optimalizovat svou nákladovou efektivnost a dopad; vítá skutečnost, že EU podporuje činnosti vytvářející kapacity pro původní obyvatele v rámci OSN a zdůrazňuje, že je zásadní podporovat efektivitu zástupců původních obyvatel při událostech OSN tím, že jim bude poskytnuta odpovídající logistika, dokumentace a informace; vyzývá EU, aby pokračovala v této podpoře;

Středa, 18. dubna 2012

Práva dětí

119. připomíná Úmluvu OSN o právech dítěte a potřebu zajistit plnohodnotnou ochranu práv zakotvených v Úmluvě a bránit jejich oslabování; vítá skutečnost, že Valné shromáždění OSN přijalo dne 19. prosince 2011 opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se komunikačního systému, a vyzývá Radu a Komisi, aby posílily své úsilí o dosažení všeobecné ratifikace Úmluvy o právech dítěte a jejích opčních protokolů a podpořily jejich efektivní uplatňování; vyzývá dále k rozhodnému úsilí o lepší provádění obecných zásad EU v oblasti prosazování a ochrany práv dítěte a strategie EU pro boj proti všem formám násilí páchaného na dětech; vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise a ESVC, aby do výročních zpráv EU o stavu lidských práv zahrnuly část týkající se práv dětí;

120. poukazuje na závažný problém, který existuje v několika subsaharských zemích, kde jsou děti obviňovány z čarodějnictví, což má vážné následky, počínaje sociálním vyloučením a konče dokonce vražděním těchto dětí a rituálními vraždami dětí jakožto obětí; konstatuje, že státy mají povinnost chránit děti před všemi formami násilí a zneužívání, a v souvislosti s tím naléhavě vyzývá ESVC, aby věnovala ochraně dětí před všemi formami násilí a osudu těchto dětí v rámci dialogů o lidských právech vedených s vládami příslušných zemí a při plánování vnějších finančních nástrojů mimořádnou pozornost;

Svoboda projevu a (sociální) média

121. zdůrazňuje, že svoboda projevu, nezávislost sdělovacích prostředků a pluralismus představují základní prvky udržitelné demokracie, které maximalizují zapojení občanské společnosti a posilují postavení občanů; žádá proto o zvýšení podpory poskytované ve prospěch svobody sdělovacích prostředků, ochrany nezávislých novinářů, překlenutí digitální propasti a usnadnění přístupu na internet;

122. naléhavě vyzývá Radu a Komisi, aby při přístupových jednáních, dialogích o lidských právech a jakémkoli styku týkajícím se lidských práv požadovaly ukončení nenávistných projevů v médiích;

123. konstatuje, že internet se společně se sociálními médii (přístupnými *on-line* i jinými cestami) stal jedním z nejdůležitějších nástrojů, jejichž prostřednictvím jednotlivci vykonávají své právo na svobodu názoru a projevu, a že sehrává důležitou úlohu v podpoře lidských práv, demokratické účasti, odpovědnosti, transparentnosti, hospodářského rozvoje a rozvoje nových forem veřejného přístupu; současně zdůrazňuje, že ne všechny společenské skupiny – jedná se především o seniory a obyvatele venkova – mají přístup k internetu a že nesmí být ohrožena lidská důstojnost, a odsuzuje jakoukoli jinou formu diskriminace, k níž v sociálních médiích může docházet; podporuje specifickou právní úpravu EU a dohody se třetími zeměmi omezujícími přístup ke komunikačním a informačním prostředkům cenzurou, uzavíráním sítí a podřízením svobody informací komerčním zájmům; vítá potenciál, který internet a sociální sítě prokázaly v průběhu „arabského jara“; požaduje intenzivnější monitorování využívání internetu a nových technologií v autokratických režimech, které se je snaží omezovat; žádá o zvýšení podpory v oblasti svobody médií, ochrany nezávislých novinářů a bloggerů, omezení „digitální propasti“ a usnadnění neomezeného přístupu k informačním a komunikačním prostředkům a necenzurovaného přístupu na internet (digitální svoboda);

124. bere na vědomí potenciál, který prokázal internet při propagaci a podpoře revolucí „arabského jara“; konstatuje nicméně, že IKT lze zneužívat i k porušování lidských práv a základních svobod, a vyzývá tudíž k intenzivnějšímu monitorování využívání internetu a nových technologií v autokratických režimech, které se je snaží omezovat; vítá iniciativu Komise ohledně „Strategie nerušeného propojení“; vyzývá Komisi, aby nejpozději v průběhu roku 2013 předložila inteligentní návrhy regulace, zahrnující větší transparentnost a odpovědnost společností se sídlem v EU s cílem zlepšit sledování vývozu výrobků a služeb zaměřených na blokování internetových stránek, masový dohled, sledování veškerého internetového provozu a (mobilní) komunikace, vstupování do soukromých konverzací a jejich záznam, filtrování výsledků hledání, a zastrahování uživatelů internetu, včetně zastánců lidských práv; je přesvědčen, že telekomunikační společnosti a poskytovatelé internetových služeb se musí poučit z chyb z minulosti – jedná se například o rozhodnutí společnosti Vodafone přistoupit v posledních týdnech Mubarakova režimu na požadavky egyptských úřadů spočívající v pozastavení služeb, šíření provládní propagandy a sledování oponentů a všech obyvatel, či

Středa, 18. dubna 2012

podniků v jiných členských státech, které prodávaly telekomunikační technologie a informace dalším třetím zemím, například Libyi, Tunisku apod.; je přesvědčen, že telekomunikační společnosti, poskytovatelé internetových služeb a vývojáři softwaru se musí poučit z chyb z minulosti a měli by navázat otevřený dialog s tvůrci politik, nevládními organizacemi a aktivisty za účelem stanovení minimálních společných standardů pro posuzování dopadu v oblasti lidských práv a vyšší transparentnost;

125. vítá začlenění zákazu vývozu technologií a služeb do omezujících opatření, které EU přijala vůči vládním úřadům v Sýrii; konstatuje, že by se tento zákaz měl stát příkladem pro budoucí omezující opatření vůči dalším represivním režimům, zejména Íránu; konstatuje však, že mají-li být politiky EU účinné, musí být přesně cílené a nesmí poškozovat zastánce lidských práv;

126. konstatuje, že nové technologie rovněž umožňují svědkům a zastáncům lidských práv shromažďovat informace a sdílet dokumenty prokazující porušování lidských práv, které lze později využít k zajištění toho, aby se obětem dostalo spravedlnosti; vítá iniciativy mezi větším počtem zainteresovaných stran a kodexy chování, jako je iniciativa celosvětové sítě; konstatuje však, že demokratický dohled a ochrana a prosazování základních práv jsou hlavními úkoly vlády; vyzývá Komisi, aby podporovala rozvoj a šíření technologií digitální bezpečnosti, a pomohla tak zastáncům lidských práv s využíváním mechanismů bezpečného shromažďování, šifrování a uskladňování takových citlivých záznamů a využitím technologie „cloud“, aby se zajistilo, že takový materiál nebude možné odhalit ani smazat;

Obchod a lidská práva

127. připomíná, že EU si sama stanovila za cíl podporovat sociální odpovědnost podniků ve svých vnějších politikách, a vítá požadavek, aby byly přístupy k sociální odpovědnosti podniků na evropské a celosvětové úrovni lépe sladěny;

128. vyzývá Komisi a členské státy, aby kontrolovaly, že se podniky spadající pod vnitrostátní či evropské právo nevyhýbají povinnosti dodržovat lidská práva a sociální, zdravotní a environmentální normy, jimž podléhají, tím že se usadí nebo že provádějí svou činnost ve třetím státě;

129. připomíná dále, že podpora lidských práv a demokracie je úzce spjata s podporou transparentnosti a řádnou správou věcí veřejných; v této souvislosti je toho názoru, že daňové ráje a tzv. offshore jurisdikce hrají negativní roli v boji proti korupci a za politickou odpovědnost v rozvojových zemích; požaduje, aby EU podpořila ratifikaci a provádění Úmluvy OSN proti korupci v EU i na celém světě v souvislosti s tím, že EU podporuje programy řádné správy ve třetích zemích;

130. pozitivně hodnotí přístup EU spočívající v podpoře obecných zásad Organizace spojených národů v oblasti podnikání a lidských práv a jednomyslné přijetí těchto zásad v Radě pro lidská práva; vítá úvodní setkání Pracovní skupiny pro podnikání a lidská práva, které se konalo ve dnech 16.–20. ledna 2012, a požaduje, aby EU dále podporovala mandát tohoto orgánu a přispívala k němu; zdůrazňuje klíčovou úlohu orgánů zabývajících se ochranou lidských práv na vnitrostátní úrovni a spolupráci těchto orgánů z EU a ze zemí spadajících do politiky sousedství při uplatňování obecných zásad Organizace spojených národů v oblasti podnikání a lidských práv, jak je stanoveno mimo jiné v rezoluci Rady pro lidská práva OSN č. 17/4; vítá iniciativy zaměřené na přenos osvědčených postupů, koordinaci a řízení spolupráce mezi EU a orgány zabývajícími se ochranou lidských práv ve státech sousedství, jako je např. program spolupráce mezi veřejnými ochránci práv v zemích Východního partnerství pro období 2009–2013, který společně vytvořili polský a francouzský veřejný ochránce práv s cílem posílit kapacitu kanceláří veřejných ochránců

Středa, 18. dubna 2012

práv, vládních orgánů a nevládních organizací v zemích Východního partnerství za účelem ochrany práv jednotlivců a budování demokratických států fungujících podle zásad právního státu; zdůrazňuje, že je třeba, aby byla taková činnost v rámci EU koordinována a aby orgány EU vycházely ze zkušeností, které v této souvislosti získaly;

131. vítá závazek EU spolupracovat v roce 2012 s podniky a zúčastněnými subjekty na vypracování pokynů pro průmyslová odvětví a malé a střední podniky v oblasti lidských práv, které budou vycházet z obecných zásad OSN; vyzývá Komisi, aby naplnila svůj závazek zveřejnit do konce roku 2012 zprávu o prioritách EU při provádění obecných zásad a následně v pravidelných intervalech vydávala zprávy o pokroku; trvá na tom, že všechny evropské společnosti by měly dodržovat zásady odpovědnosti podniků za dodržování lidských práv, jak ji vymezují obecné zásady OSN; vyzývá členské státy EU, aby do konce roku 2012 vypracovaly vnitrostátní plány k jejich provádění;

132. domnívá se, že z hlediska transparentnosti a účinnosti velkých společností je zásadní, aby zveřejňovaly údaje o sociálních a environmentálních aspektech své činnosti, včetně dopadu těchto činností na lidská práva; vítá záměr Mezinárodní rady pro integrované podávání zpráv vybudovat celosvětově přijímaný jednotný rámec předkládání zpráv;

133. vítá tzv. edinburghskou studii o nedostacích řízení v EU, pokud jde o podniky a lidská práva, jejíž vypracování zadalo GR pro podniky, a vyzývá Komisi, aby na ni reagovala předložením příslušných legislativních návrhů; v první řadě EU vyzývá k zajištění toho, aby oběti porušování předpisů ze strany unijních podniků ve třetích zemích měly v členských státech EU přístup k mechanismům pro vypořádávání stížností a k soudním orgánům (viz např. nedávný případ Trafigura);

134. bere na vědomí skutečnost, že nadnárodní společnosti se stále větší měrou spoléhají na soukromé vojenské a bezpečnostní společnosti, což někdy vedlo k porušování lidských práv ze strany zaměstnanců těchto společností; domnívá se, že je nezbytné přijmout regulační opatření EU, včetně komplexního normativního systému pro zřizování, registraci, povolování a sledování těchto společností a podávání zpráv z jejich strany; vyzývá Komisi, aby navrhla doporučení, které připraví cestu k přijetí směrnice, jejímž cílem bude harmonizace vnitrostátních opatření upravujících služby soukromých vojenských a bezpečnostních společností, včetně poskytovatelů služeb a zadávání veřejných zakázek na tyto služby, a kodex chování, který připraví cestu k rozhodnutí, jež bude upravovat vývoz služeb soukromých vojenských a bezpečnostních společností do třetích zemí; požaduje, aby vysoká představitelka, místopředsedkyně Komise podrobně informovala Parlament o najímání soukromých vojenských a bezpečnostních společností v rámci misí SBOP a SZBP a specifikovala odborné požadavky a podnikové normy vyžadované od těchto najatých společností, použitelné předpisy, právní odpovědnost a povinnosti, které se těmto podnikům ukládají, a mechanismy sledování;

135. podporuje stále častější jmenování žen do správních rad, a to na vnitrostátní, evropské i mezinárodní úrovni;

Posílení činnosti Evropského parlamentu v oblasti lidských práv

136. znovu opakuje svou výzvu Radě a Komisi, aby se systematicky zabývaly usneseními a jinými formami sdělení Parlamentu a konkrétně na ně reagovaly; navrhuje, aby Parlament zvažil vytvoření systematického mechanismu k zajištění toho, aby byly na základě jeho rozhodnutí přijímány účinnější a konkrétnější následné kroky;

137. je si vědom toho, že problematika lidských práv se musí odrážet v práci všech parlamentních výborů a delegací, které se zabývají vnějšími vztahy, a to včetně uplatňování doporučení vyslovených ve zprávách vypracovaných pracovními skupinami *ad hoc* Evropského parlamentu; doporučuje, aby se poslanci Evropského parlamentu při svých oficiálních cestách do třetích zemí systematicky setkávali se zastánci lidských práv a, je-li to možné, i s uvězněnými aktivisty, a usilovali tak o jejich větší zviditelnění; vítá rozhodnutí navýšit zdroje, které jsou k dispozici Podvýboru pro lidská práva, vzhledem ke změnám, které přinesla Lisabonská smlouva;

Středa, 18. dubna 2012

138. vítá rozhodnutí svého předsednictva ze dne 12. prosince 2011 vytvořit ředitelství pro demokratickou podporu v rámci GŘ pro vnější politiky ve snaze koncentrovat práci Parlamentu na podporu demokracie a zvýšit její soudržnost;

Strategická politika Evropské unie v oblasti lidských práv

Obecné úvahy

139. vřele vítá přezkum politiky EU v oblasti lidských práv a demokratizace, jak jej načrtlo společné sdělení ze dne 12. prosince 2011, jakožto konstruktivní přehled potenciálu EU; vyzývá členské státy EU, aby se do tohoto procesu plně zapojily a promítly jeho výsledek do své vnitrostátní činnosti i opatření na evropské úrovni;

140. podporuje skutečnost, že sdělení vychází z univerzálního a nedělitelného pojetí lidských práv a že sdělení zaměřuje opatření EU na podporu toho, aby třetí země plnily své stávající závazky a povinnosti, které jim ukládají mezinárodní normy v oblasti lidských práv a humanitární právo, a usiluje o posílení systému mezinárodní spravedlnosti;

141. v souvislosti s nástupem „arabského jara“ uznává zaměření na individuálně přizpůsobené přístupy zdola nahoru a nutnost učinit z problematiky dodržování lidských práv klíčovou otázkou zahraniční politiky EU; zdůrazňuje proto, že EU musí podporovat a zapojovat vlády, parlamenty a občanskou společnost do procesu dodržování a sledování lidských práv; domnívá se, že se EU musí poučit z chyb z minulosti, konkrétně z toho, že těsně před propuknutím občanské války v Libyi probíhala jednání o rámcové dohodě s Libyí a o dohodě o zpětném přebírání osob, o čemž nebyl Evropský parlament náležitě informován, a to navzdory důkazům o tom, že během předcházejícího desetiletí bylo zavražděno 1 200 vězňů, a četným zprávám o mučení, nucených zmizeních a mimosoudních popravách; současně opakuje, že partnerství EU v demokratizačních procesech a hospodářské prosperitě na Jihu musí probíhat souběžně s její angažovaností v zemích Východního partnerství; zdůrazňuje, že finanční prostředky, které nebylo možné přidělit nebo převést do zemí evropského sousedství kvůli nepříznivému hodnocení, by se měly přerozdělit do jiných projektů realizovaných partnerskými zeměmi evropského sousedství jak v jižním, tak také severním rozměru;

Postup

142. požaduje nyní, aby bylo urychleně, transparentně a inkluzivně dosaženo pokroku při práci na ambiciózní a definitivně formulované společné strategii EU, ve které budou stanovena jasná opatření, časový harmonogram a povinnosti a která bude vznikat s plným zapojením zúčastněných subjektů, ve snaze proměnit tuto „stříbrnou nit“ v činy; zavazuje se pozitivně přispívat k tomuto interinstitucionálnímu procesu společně s Radou, nejprve prostřednictvím tohoto usnesení a následně prostřednictvím dalšího parlamentního usnesení; domnívá se, že tento proces by měl být završen tím, že se všechny orgány shodnou na přijetí společné strategie, která jasně vymezí úlohu a povinnosti každého orgánu a která bude průběžně vyhodnocovat provádění, včetně uplatňování obecných zásad;

143. domnívá se, že souběžně s prací na zastřešující strategii by měla pokročit i některá opatření navržená ve sdělení, konkrétně jmenování zvláštního zástupce EU pro lidská práva, který by měl mít velkou autoritu u veřejnosti a zkušenosti v oblasti prosazování lidských práv na mezinárodní scéně; vítá vytvoření stálé Pracovní skupiny pro lidská práva se sídlem v Bruselu, která by měla pravidelně schvalovat závěry o stavu lidských práv v jednotlivých zemích v návaznosti na dialog o lidských právech, stanovení časového harmonogramu pro dokončení zřizování kontaktních míst pro otázky lidských práv v rámci delegací EU a také určení styčných úředníků pro spolupráci se zastánci lidských práv ve všech třetích zemích;

Obsah

144. je potěšen, jaký význam sdělení přikládá vnitrostátním strategiím v oblasti lidských práv; domnívá se, že by měl existovat společný výchozí model, který by zajistil určitou míru soudržnosti, a že by v každém případě měly probíhat konzultace; zdůrazňuje, že potenciální hodnota těchto strategií bude beze zbytku naplněna jedině tehdy, bude-li jejich význam uznán napříč celým spektrem dvoustranných vztahů s jednotlivými zeměmi a budou-li dostatečně pružné na to, aby byly schopny konzistentním způsobem reagovat na vývoj situace v oblasti lidských práv;

Středa, 18. dubna 2012

145. podporuje osobní návrh vysoké představitelky, místopředsedkyně Komise, aby byla stanovena tři témata, na něž se budou v nadcházejících třech letech zaměřovat zvláštní kolektivní opatření orgánů; žádá jednoznačná kritéria pro současný a budoucí proces, na jejichž základě budou taková témata vybírána; žádá, aby bylo upřesněno, jak by tyto kampaně umožnily pokrok v konkrétních oblastech, aniž by byl dotčen celkový závazek EU prosazovat všechna lidská práva;

146. vyzdvihuje význam, který je v rámci přezkumu věnován občanské společnosti jakožto skutečnému partnerovi pro provádění strategie EU v oblasti lidských práv, a nikoli jen při realizaci projektů; uznává mimořádně důležitou úlohu, již v tomto procesu sehrávají zastánci lidských práv; vyzývá EU, aby v plné šíři uznala potenciál řady místních aktérů pro uskutečnění změn v oblasti lidských práv v dané zemi a poskytla jim všestrannou pomoc v jejich práci;

147. je znepokojen konkrétně zhoršováním situace v Turecku a stále masivnější represí zastánců lidských práv a opozice vůči vládě, včetně zvolených zástupců, představitelů odborů, novinářů, umělců, a zejména kurdské komunity;

148. podporuje unijní koncepci „pevné demokracie“, kterou vypracovala vysoká představitelka; vyjadřuje politování nad tím, že tato koncepce nezohledňuje kritéria nediskriminace a rovnosti mezi muži a ženami; naléhavě vyzývá ESVČ, aby antidiskriminační opatření a ukazatele plně začlenila, a zajistila tak jednoznačný důraz na otázky práv žen a menšin, rovnocenného občanství a rovné účasti na politickém životě;

149. poukazuje na to, že zde přetrvávají zásadní výzvy, které se týkají nedostatečnosti stávajících dialogů o lidských právech a sledování a plnění doložek o lidských právech; opakuje, že tyto doložky musí být zařazeny do všech obchodních a odvětvových dohod;

150. sdílí názor, že „digitální diplomacie“ je novým nástrojem skýtajícím mnohé příležitosti; vyzývá ESVČ, aby svým delegacím stanovila jasná pravidla, jak nejlépe využívat sociální média a rozvíjet pravidelně aktualizovaný obsah sociálních médií pro aktéry v EU;

151. konstatuje, že téměř polovinu ze sta nejvýznamnějších světových hospodářských subjektů dnes tvoří soukromé společnosti; blahopřeje Komisi k jejímu ctížádostivému a na budoucnost zaměřenému sdělení o sociální odpovědnosti podniků z roku 2011 a její jasné podpoře vypracování obecných zásad Organizace spojených národů v oblasti podnikání a lidských práv, přičemž obě tyto skutečnosti musí být jádrem nové strategie;

152. bere na vědomí, že je ve sdělení uznána potřeba, aby veškeré protiteroristické činnosti probíhaly v naprostém souladu s mezinárodními normami v oblasti lidských práv a s humanitárním a uprchlickým právem; zdůrazňuje, že tato zásada musí být součástí diskusí o veškerých nových protiteroristických opatřeních v rámci EU i s partnery ze třetích zemí; domnívá se, že EU musí se všemi svými strategickými partnery důsledně otevírat všechny případy protiteroristických opatření, která nebyla v souladu s uvedenými předpisy, a pátrat po tom, kdo za to v rámci EU i mimo ni nese odpovědnost; opakuje, že politika EU pro boj proti terorismu by se měla v souvislosti s tímto bojem výslovně odvolávat na naprostý zákaz mučení, jak je uvedeno v závěrech ze zasedání Rady ze dne 29. dubna 2008;

153. pozitivně hodnotí uznání faktu, že je nezbytné zabývat se porušeními lidských práv v členských státech a zajistit, aby EU plnila své mezinárodní závazky, a upevnila tak svou důvěryhodnost; vyzývá k tomu, aby byl Pracovní skupině pro základní práva, občanská práva a volný pohyb osob (FREMP) udělen plnohodnotný mandát k tomu, aby mohla zkoumat, kde došlo k porušení, a požadovat nápravu;

154. považuje boj proti beztrestnosti za prioritní oblast činnosti EU; domnívá se, že modernizace nástrojů EU spojených s Mezinárodním trestním soudem v roce 2011 byla výrazným zlepšením, které se musí odrazit v progresivní strategii EU v oblasti lidských práv;

Středa, 18. dubna 2012

155. považuje za součást budování skutečné kultury lidských práv a demokracie, zejména pomocí vzdělávání v oblasti demokratického občanství a lidských práv, aby existoval i jasný přehled o tom, jakou úlohu sehrávají geografičtí referenti a pracovní skupiny Rady a co tato strategie znamená pro jejich každodenní práci;

156. požaduje, aby se výrazně posílila úloha samotného Evropského parlamentu v rámci podpory transparentnosti a odpovědnosti za provádění strategie EU pro lidská práva; opakuje, že Radou předkládaná výroční zpráva nemůže sama plnit funkci mechanismu odpovědnosti; opakuje doporučení týkající se systematického prosazování lidských práv, která Parlament vyslovil ve svých předcházejících výročních zprávách a která jsou obsažena v dokumentu Politického a bezpečnostního výboru (PSC) ze dne 1. června 2006 o začleňování otázek lidských práv v rámci SBOP a dalších politik EU, přičemž však dosud nebyla plně provedena;

*

* *

157. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a Evropské službě pro vnější činnost, vládám a parlamentům členských států a kandidátských zemí, Organizaci spojených národů, Radě Evropy a vládám zemí a území uvedených v tomto usnesení.

Jednání o dohodě o přidružení mezi EU a Ázerbájdžánem

P7_TA(2012)0127

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2012 obsahující doporučení Evropského parlamentu Radě, Komisi a Evropské službě pro vnější činnost o jednáních o dohodě o přidružení mezi EU a Ázerbájdžánem (2011/2316(INI))

(2013/C 258 E/03)

Evropský parlament,

- s ohledem na probíhající jednání mezi EU a Ázerbájdžánem o dohodě o přidružení,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 10. května 2010 týkající se Ázerbájdžánu, v nichž byly schváleny pokyny pro vyjednávání,
- s ohledem na Dohodu o partnerství a spolupráci mezi Ázerbájdžánem a Evropskou unií, která vstoupila v platnost dne 1. července 1999,
- s ohledem na akční plán evropské politiky sousedství přijatý dne 14. listopadu 2006,
- s ohledem na prohlášení, které podepsali prezidenti Arménie, Ázerbájdžánu a Ruské federace dne 2. listopadu 2008 v Moskvě,
- s ohledem na společné prohlášení, které podepsali prezidenti Arménie, Ázerbájdžánu a Ruské federace dne 23. ledna 2012 v Soči,
- s ohledem na společné prohlášení vydané na summitu o Východním partnerství, který se konal v Praze dne 7. května 2009,
- s ohledem na závěry ze zasedání Rady ve složení pro zahraniční věci k evropské politice Východního partnerství ze dne 25. října 2010,
- s ohledem na společné prohlášení o jižním koridoru pro přepravu plynu, které dne 13. ledna 2011 podepsali prezident Ázerbájdžánu a předseda Komise,